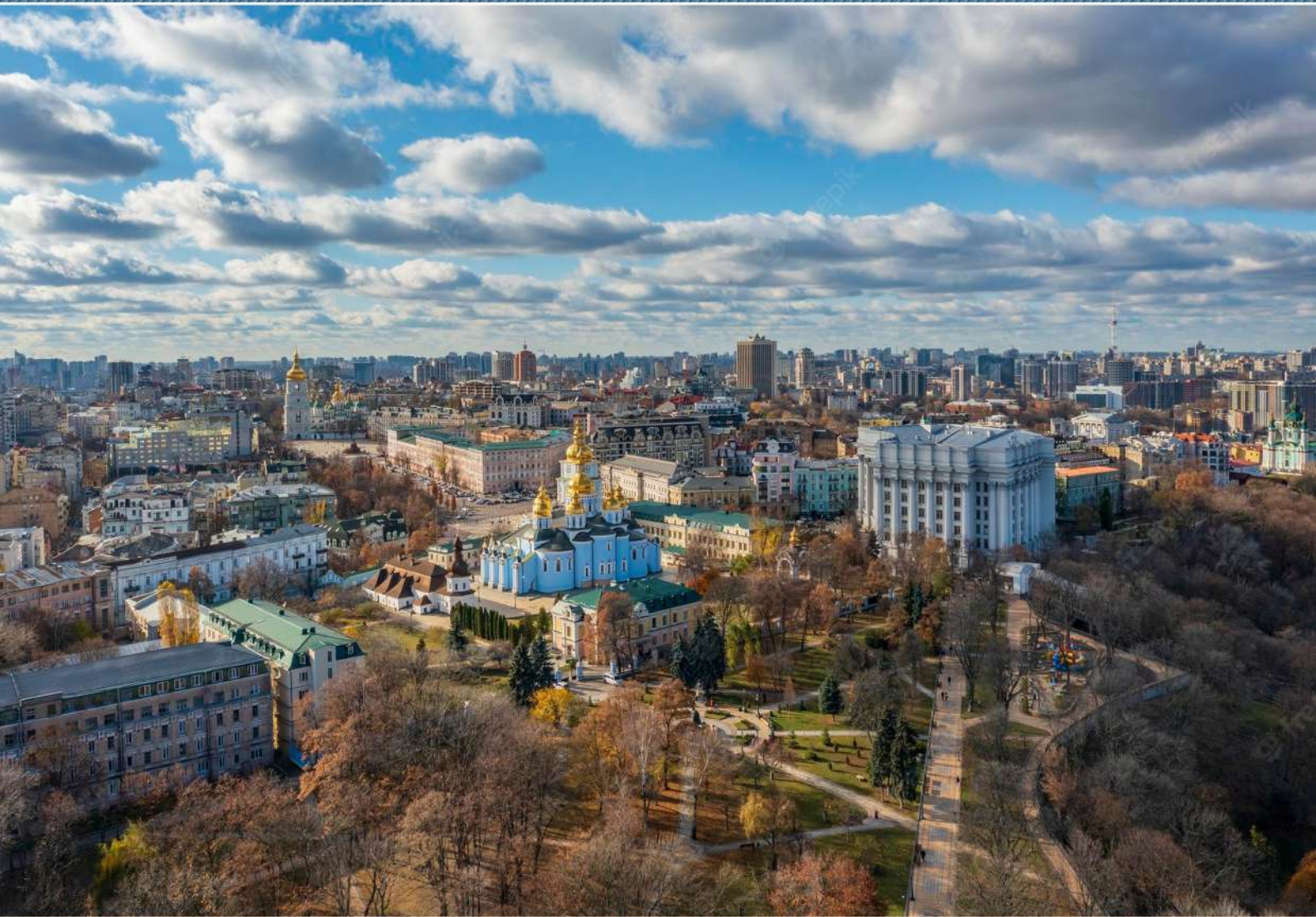

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ОСВІТА*

(міжнародна наукова конференція)

* Modern Ukrainian education
International scientific conference

Місце проведення: Київ, Україна
6 листопада 2022 року

Venue: Kyiv, Ukraine
November 6, 2022

УДК 001.1

ББК 29

UDC 001.1

BBK 29

Сучасна українська освіта (міжнародна наукова конференція)

* Modern Ukrainian education | International scientific conference

Місце проведення: **Київ, Україна** | Venue: **Kyiv, Ukraine**

6 листопада 2022 року | November 6, 2022

ОФОРМЛЕННЯ ЦИТАТИ:

Батюченко В.А., Дудар З.В., Мазурова О.О. Дослідження методів рішення транспортних задач лінійного програмування // Сучасна українська освіта (міжнародна наукова конференція). Видавництво ACADEMCONF.COM // Київ, Україна, 6 листопада 2022. с. 4 - 13.

ISBN 978-967-8100-90-0

© 2022 Видавництво ACADEMCONF.COM | Publisher ACADEMCONF.COM

© 2022 Автори статей | Authors of the papers

Адреса електронної пошти: info@academconf.com

Адреса видавця (редакції): **LV-1007, Рига, Латвія**

Операційний офіс: **65039, Одеса, Україна**

ЗМІСТ (CONTENT)

МЕДИЧНІ НАУКИ (MEDICAL SCIENCES)

- 1. Dr. Meghna Banerjee**
LEPTIN THE MASTER FOR NEOPLASTY5-8
- 2. Dr. Rohit Biswas**
DEHYDRATION INCREASES HISTAMINE RELEASE.....9-11

ЮРИДИЧНІ НАУКИ (LAW SCIENCES)

- 3. Варич Валерія Юрївна, Зеленський Євген Сергійович**
ВИЯВЛЕННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ ПІД ЧАС ВТОРГНЕННЯ
РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ 12-16
- 4. Гарбузова Євгенія Олександрівна, Зеленський Євген Сергійович**
ПРАВА ДІТЕЙ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК
ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ..... 17-20
- 5. Дрозд Владислав Володимирович, Савенко Вікторія Петрівна**
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ
ВІДПОВІДНО ДО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА 21-24
- 6. Задорожня Радмила Володимирівна, Марков Роман Анатолійович**
ПРОХОДЖЕННЯ СМУГИ ПЕРЕШКОД КУРСАНТАМИ
У ЗАКЛАДАХ ІЗ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ 25-27
- 7. Задорожня Радмила Володимирівна, Поливанюк Василь Дмитрович**
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ТА ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРАВООХОРОНЦІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 28-31
- 8. Михайлюк Микита Сергійович, Чернявський Артур Олександрович**
Лисицин Данило Миколайович, Олексенко Володимир Григорович
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ПРОТИДІЯ КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКИМ
КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ..... 32-36
- 9. Могильний Олександр Сергійович, Савенко Вікторія Петрівна**
ВИЗНАЧЕННЯ СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНОГО ДІЯННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ 37-40
- 10. Прихно Дмитро Юрійович, Набок Олександр Юрійович, Карповський Сергій Вікторович**
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ, ПРОТИДІЯ ШАХРАЙСТВАМ,
ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ 41-45
- 11. Старіков Іван Віталійович, Жук Олександр Сергійович, Карповський Сергій Володимирович**
СИСТЕМА, ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ
КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ У ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ..... 46-50
- 12. Сухомлин Владислав Русланович**
ВИЗНАЧЕННЯ ЯВИЩА СПІВУЧАСТІ У СКОЄНОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВОПОРУШЕННІ..... 51-54
- 13. Сухомлин Владислав Русланович, Могильний Олександр Сергійович**
ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА І ДЕРЖАВНА ТАЄМНИЦЯ
В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ..... 55-58
- 14. Щербаков В'ячеслав Олександрович, Карповський Сергій Вікторович**
СУТНІСТЬ ОПЕРАТИВНОГО ПОШУКУ 59-62
- 15. Щербаков В'ячеслав Олександрович, Лозовий Андрій Андрійович, Олексенко Володимир Григорович**
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЩОДО НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ
ЗАСАД ПРОВЕДЕННЯ ОПЕРАТИВНОЇ ЗАКУПКИ 63-67

ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ ТА СТРІЛЯНИНА (FIREARMS & SHOOTING)

- 16. Гнідаш Віктор Володимирович, Зеленський Євген Сергійович**
УДОСКОНАЛЕННЯ ВИВЧЕННЯ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ 68-72
- 17. Городовиков Олександр Олегович, Зеленський Євгеній Сергійович**
ОЧІКУВАННЯ ПОСТРІЛУ ЯК НЕГАТИВНИЙ ФАКТОР
У ВОГНЕВІЙ ПІДГОТОВЦІ СЛУХАЧІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ 73-77
- 18. Шостак Андрій Романович, Зеленський Євген Сергійович**
ЗАСТОСУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ
В УМОВАХ НЕДОСТАТНЬОЇ ВИДИМОСТІ 78-81

ЛІНГВІСТИКА (LINGUISTICS)

- 19. Старіков Іван Віталійович, Декусар Ганна Геннадіївна**
СПОСОБИ ВИВЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ
НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ З КУРСАНТАМИ 82-85

ПСИХОЛОГІЯ (PSYCHOLOGY)

- 20. Расторгуєв Нікіта Олегович, Карпенко Олександр Миколайович**
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАСЕЛЕННЯ, ЗОКРЕМА
ЗРОСТАННЯ ДІТЕЙ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ 86-89

МЕДИЧНІ НАУКИ (MEDICAL SCIENCES)

УДК 61

Dr. Meghna Banerjee

Doctor of medicine (md), student

All India Institute of Medical Sciences

(Delhi, India)

LEPTIN THE MASTER FOR NEOPLASTY

***Abstract:** leptin triggers cancer cell proliferation, migration, and invasion. Furthermore, it exerts effects on tumor-associated stromal cells, such as endothelial cells, immune cells, and fibroblasts, to enhance angiogenesis and inflammatory processes that support tumor growth leptin is the enzyme which signals our hippocampus when we had enough food and in this research we found out it also signals amygdala and also how leptin which is a protein comprising of 164 amino acids is responsible for the genetic mutations in our body It undergoes a complete cycle which is accompanied by many research on mouse and pigs and clinical human observations.*

***Keywords:** Neoplasty, betahydroxybutyrate, leptin, neoplasty, rhD, CD240D, CD240CE.*

LEPTIN CORRELATION WITH MUTATIONS AND NEOPLASTY

The main reason for cancer is protein and in people who have higher levels of leptin the probability of them having neoplastic disorders increases Leptin is a 148-amino-acid protein that is primarily secreted from adipose tissue in proportion to fat mass. Structurally, it belongs to the type 1 cytokine superfamily and is characterized by a long-chain four-helical bundle structure similar to growth hormone (GH), prolactin, and interleukin-3. Lipton not only acts on the hypothalamus but also on the amygdala it is one of that hormones which helps in fat metabolism by signaling the brain did the body has enough fat already and so it needs to break the and fat helping in its metabolism But but in the experiment of rat it has been shown that higher rates of fat metabolism can lead to dehydration which can further increase the number of

ketone bodies in the body and the number of ketone bodies in the body means (To evaluate the effect ketone bodies on protein metabolism betahydroxybutyrate was infused into healthy nonobese and obese subjects and insulin dependent diabetics in the postabsorptive state and into obese subjects after 3 days and 3-10 wks of starvation. In association with blood ketone increments of 1-2 mM, plasma alanine fell by 25-35% in all treatment groups.) Means increasing the blood acidosis which then changes a PH of blood leading to protein similar to the RH antigen protein activationThe RHD gene arose from the duplication of an ancestral RH gene during mammalian evolution. An RHD deletion occurred⁹ during the evolution of hominids, so that many modern humans completely lack the RHD gene.

This haplotype (glossary) is the leading cause of the D negative phenotype worldwide.they are termed CD240D and CD240CE. Blood cells and their immediate precursors. The generation of reactive oxygen species (ROS) by UV radiation is one of the mechanisms through which UV light can manifest its possible detrimental effects on health. When an imbalance develops due to ROS generation exceeding the body's antioxidant defence mechanisms, oxidative stress can develop.The comparative sequence analysis of CDRs of human antibodies via reverse transcription polymerase chain reaction certainly attests the differences in the amino acid sequences of variable regions. Particularly, CDR3 in the VH or the VL regions distinguish the antigen structures. In fact, those recognize different carbohydrate antigens given by the sugars with a terminal galactose for Anti-B or terminal N-acetylglucosamine in Anti-A Adipose tissue is recognized as an active endocrine organ secreting bioactive adipokines (leptin and adiponectin) which regulate physiological and pathological processes, such as appetite, insulin sensitivity and resistance, inflammation, immunity, hematopoiesis, and angiogenesis. Leptin is widely considered as adipocyte-inferred hormone that through various receptors inside hypothalamus can control nourishing conducts. It has stimulatory role in cancers like breast cancer, lungs cancer, colorectal cancer, uterine cancer, thyroid cancer, and pancreatic cancer by increasing proliferation, migration potential, angiogenesis and invasion as well as decreasing

apoptosis. Leptin, on the other hand, has inhibitory role in cancers by activation of NK (natural killer) cells and autoimmune response. The aim of this systematic review is to evaluate and report the potential importance of leptin in cancer pathogenesis (directly) and via various associated diseases (indirectly). Leptin has been referred to one of the satiety hormones. Leptin is a peptide hormone contains 167 amino acids, 16kDa protein encoded by LEP qualities that delivered by adipocytes and has part in keeping up vitality adjust. It is a protein hormone that expressions in the hypothalamus decline the adiposity. It is different in their activity that is the reason additionally called as pleiotropic hormone. It assumes imperative part in both natural resistance and versatile invulnerability. Leptin-lacking individuals have weakened insusceptibility. It influences cytotoxicity of NKs; now and again it has cytotoxicity-decreasing impact and in some cases, it improves the cytotoxicity. Several studies on cancer incidence link the predisposition to develop certain types of cancers (e.g. colon, thyroid, esophagus, pancreatic, endometrial, and postmenopausal breast cancer) with an individual's excess body mass/obesity

Leptin is widely studied factor both in general metabolism and in obesity related cancers. Leptin may balance diverse components in a few frameworks, for example, actuating or hindering the progressing steps of the disorders, and the learning of the relationship amongst obesity and cancer makes leptin an examination focus for different sorts of cancers

Leptin, a cytokine that is hoisted in obese people, and cancer progression. While the effect of overabundance body weight, the connection amongst obesity and carcinogenesis is simply being perceived. The component of fat tissue-actuated growth is not known, but rather a few conceivable situations can be imagined. On account of hormone-dependent neoplasms such as breast cancer; increased production of growth factor and secretion of estrogenic compounds, insulin/IGF pathways, angiogenic stimulators by excess fat tissue could subsidize to tumor growth and metastasis. Our aim is to identify and review those studies that have been investigated the role of leptin in different malignancies/ cancers. Currently a lot of work is being done on leptin

because it is involved in multiple complex disorders; a thorough understanding of its pathways can provide opportunities to diagnose and treat disorders. Several signaling pathways then can act as therapeutic targets to cure diseases i.e. cancer. Rh antibody goes When this RH antigen antibody reacts under circumstances of blood acidosis in the presence of UV light they undergo mutations which protect us against foreign neoplasty but as Lucy in certain circumstances like this the undergo mutation his amino capacity of humans decreases Leptin receptors are extensively distributed and are predominantly found in hypothalamus, (but they affect amygdala more in patients suffering with cancer) Leptin acts predominantly by Ob-R receptor (encoded by db gene). It has several variants from Ob-Ra to Ob-Rf generated by alternative splicing, with Ob-Rb being the predominant isoform responsible for the biological actions of leptin, by activation of the Janus kinase/signal transducer and activator of transcription (JAK/STAT) pathway, which in turn stimulates phosphatidylinositol 3-kinase (PI3K) which promotes cellular growth, migration and invasion. Suppressor of cytokine signaling-3 (SOCS3) is a leptin-inducible inhibitor of leptin signalling which blocks Ob-R mediated signal transduction, and thus forming a negative feedback mechanism for leptin signalling.

REFERENCES:

FIRST CELL: AND THE HUMAN COSTS OF PURSUING CANCER TO THE
LAST ARMSTRONG, P53: The Gene That Cracked the Cancer Code.

Ncbi.nlm,

pubmed.com

Research gate

УДК 61

Dr. Rohit Biswas

Doctor of medicine (md), student
All India Institute of Medical Sciences
(Delhi, India)

DEHYDRATION INCREASES HISTAMINE RELEASE

***Abstract:** salt is a natural histamine so the more the loss of water leading to dehydration the more the concentration of salt increases thus indirectly leading to rise in histamine this leading to allergic symptoms and sensitive dried skin and other immunological responses like asthma and anaphylaxis.*

***Keywords:** dipsogenic amines, 5-andosmolar receptor, degranulation.*

Mast cells, which synthesise and secrete the dipsogenic amines, histamine and 5-hydroxytryptamine (5-HT), are particularly abundant around small blood vessels and are known to be very sensitive to variations in tonicity¹. Hypotonic solutions cause their massive degranulation^{2–4}, release amines from their granules^{5,6} and increase urinary histamine excretion⁷.

Hypertonic solutions cause mast cell degranulation⁸ and shrinkage⁹. We report here evidence which suggests that the mast cell is an osmolar receptor and that histamine participates in the afferent link of the drinking behaviour elicited by hypertonic NaCl.

All life began and revolves around water. We begin as a developing fetus living within a water bound environment in the amniotic sac. A water rationing system takes effect immediately in response to any form of dehydration. A neurotransmitter named “Histamine” becomes active & redistributes water throughout the body

Histamine is a vital molecule that is found in both the foods we take (in some more than in others) and in our cells. Histamine intolerance occurs when we eat foods that cause a histamine reaction.

Antihistamine molecules diffuse through cell membrane's and effect key genetic components that result in disrupting normal tumor inhibiting mechanisms.

The drugs are designed to bind to the histamine receptors, causing them to interfere with the cytochrome P-450 enzyme system, a group of enzymes within the mitochondria and endoplasmic reticulum of the cell that help to detoxify poisons and aid in regulating cell growth

When you're all stressed out, your body releases hormones and other chemicals, including histamine, the powerful chemical that leads to allergy symptoms. While stress doesn't actually cause allergies, it can make an allergic reaction worse by increasing the histamine in your bloodstream

Histamine is a neurotransmitter that is released from histaminergic neurons which project out of the mammalian hypothalamus. The cell bodies of these neurons are located in a portion of the posterior hypothalamus known as the tuberomammillary nucleus (TMN).

The problem that caused dehydration is resolved and the person gets the right amount of fluid, mild to moderate dehydration can resolve in less than a day. Severe dehydration or dehydration of long duration should be treated by doctors in a hospital and typically takes 2 to 3 days to resolve with proper treatment.

A mediator of inflammation. It's stored in mast cells lining most tissues inside our bodies. It's used by the immune system to cause inflammation. This inflammation helps trap and kill pathogens. It's also involved in both the allergy and asthma responses.

Elevated histamine levels are recognized by the hypothalamus inside your brain. This we know for certain. This is proven by science. The hypothalamus signals the release of a hormone called vasopressin or anti-diuretic hormone (ADH). This hormone is received by your kidneys. It tells them to put water back into your

bloodstream. It prevents you from peeing. This is a natural mechanism to get your body to conserve water.

Histamine also has a local impact. Let's take a look at its impact on your lungs. To make sure your lungs stay hydrated, it dilates blood vessels inside your lungs.^{1,4-5} It also makes the walls of these blood vessels permeable. So, blood flow slows down and some of the fluid in these vessels seeps into spaces between cells. This causes airway inflammation.

Larger increases in core temperature, heart rate, and stroke volume. Additionally, exercise-induced dehydration reduces airway surface hydration, which results in an amplified bronchoconstriction. This response to exercise occurs in those who suffer from exercise-induced asthma. Moreover, damage to the gut and impaired gut function relates to increased intestinal permeability after endurance exercise.

Endurance exercise changes the immunological profiles to activate antibody-mediated immunity. Also, numerous mast cells and eosinophils were recruited, therefore isotype switching to IgE antibodies occur, this hypersensitivity activates mast cell degranulation. After degranulation, proteases, leukotrienes, prostaglandins, and histamine lead to many kinds of allergy symptoms.

REFERENCES:

Ncbi.nlm

pubmed.com

Research gate

Histamine intolerance explained by ketoko guides

ЮРИДИЧНІ НАУКИ (LAW SCIENCES)

УДК 343.3

Варич Валерія Юріївна

курсантка 3-го курсу

Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Зеленський Євген Сергійович

старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

ВИЯВЛЕННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ ПІД ЧАС ВТОРГНЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ

***Анотація:** в роботі розглянуто виявлення воєнних злочинів під час вторгнення російської федерації на територію України, основні види таких вторгнення та наслідки. Переглянуто статистичні дані щодо правоохоронців щодо виявлення воєнних злочинів за період війни.*

***Ключові слова:** російське вторгнення, воєнні злочини, правоохоронні органи.*

На сьогодні на території нашої держави надзвичайно складна ситуація. Російське вторгнення в Україну у лютому місяці 2022 року — відкритий військовий напад на Україну з боку російської федерації за підтримки Білорусі, який розпочався о 3:40 ночі 24 лютого 2022 року. У більшості ЗМІ та документах російське вторгнення в Україну у 2022 році вважається агресивною війною.

Російські війська вторглися в Україну зі сторони Харкова, Херсона, Чернігова, Сум, увійшли з Росії, Білорусі та тимчасово окупованого Росією Криму. Білорусь також веде війну проти України на боці Росії: ракетні удари по території України з прикордонних районів, вильоти винищувачів на територію України для нанесення ракетно-бомбових ударів, також триває передислокація військ та їх супровід. З 24.02.2022 на всій території України введено воєнний стан, який триває і досі.

Завдяки опору та протидії української армії, спротиву сил самооборони та правоохоронних органів вже в перші дні агресії російської армії, окупанти зазнали великих втрат у живій силі і техніці. Аналізуючи нинішню історію, за оцінками України, Росія в усіх війнах, які вона розпочинала та вела, ще в своїй історії ніколи не зазнавала навіть приблизно таких величезних втрат за такий короткий термін часу, як зараз. [1, с.42]. Так, за даними ЗМІ за півроку війни в Україні Росія втратила вбитими в 3 рази більше, ніж за 10 років війни в Афганістані та дві Чеченські війни. За формулюванням західної розвідки, Росію спіткнув сильніший, аніж очікували, опір, який призвів до матеріально-технічних проблеми для її військ, а саме: дефіцит пального, продовольства, боєприпасів та підрив бойового духу нападників. Швидка відповідь українських військових, підтримка західних партнерів стала рушійною силою для зламу російських окупантів, вони понесли багато втрат серед особового складу та техніки.

Крім того, російська влада веде інформаційну війну та пропаганду. Президент Зеленський оголосив воєнний стан і розірвав дипломатичні відносини з Росією. Відкрита збройна агресія Росії проти України порушила Статут ООН і є злочином агресії за міжнародним кримінальним правом, який може переслідуватися за універсальною юрисдикцією. З першого дня вторгнення Росія порушує правила ведення війни і масово чинить воєнні злочини. Воєнні злочини під час війни Російської Федерації проти України відбувалися від самого початку війни 24 лютого 2022 року. За повідомленням Офісу Генерального прокурора

України, станом на 14 серпня українські правоохоронці зареєстрували 41 412 злочинів окупантів проти України.[2].

Військові злочини — це порушення міжнародного гуманітарного права, порушення законів і звичаїв війни, за які встановлюється індивідуальна кримінальна відповідальність на національному та міжнародному рівнях. Ці злочини є одними з міжнародних злочинів, які перераховані поряд із злочинами агресії, злочинами проти людства та геноцидом. [4]

Для ефективності збору доказів поліція працює з іншими правоохоронними органами як єдиний механізм. Під час воєнного стану правоохоронні органи працюють у посиленому режимі, а ситуаційний центр перейшов на посилений варіант несення служби. Цілодобово здійснюється збір та узагальнення інформації. Також відповідні служби виявляють та фіксують здійснені російськими окупантами воєнні злочини.

На сьогоднішній день зафіксовано наступні військові злочини, вчинені військовими збройних сил Росії на території України:

- загибель та поранення мирного населення внаслідок застосування зброї окупантом;
- фізичне насильство, позбавлення окупантами волі мирного населення;
- насильство над медичним персоналом, пошкодження медичного транспорту, лікарень, обладнання;
- насильство над священнослужителями, вандалізм/руйнування культових споруд (храмів, мечетей, синагог тощо);
- розташування військової техніки, бойові дії окупантів у населених пунктах міст;
- напади на об'єкти цивільної інфраструктури;
- використання окупантами цивільного одягу, форми Збройних Сил України, емблем гуманітарних та медичних установ Червоного хреста;
- використовувати цивільну інфраструктуру у військових цілях під прикриттям цивільних;

- конфіскація майна, розбій.[3]

Всі ці злочини документуються та передаються до Міжнародного кримінального суду у Гаазі, Міжнародного Суду ООН, і в подальшому всі російські окупанти, які знаходились на території нашої держави, та ті, хто віддавав накази бомбити мирні куточки України будуть нести повну відповідальність за скоєні злочини. Оскільки це злочини не тільки проти України, а й проти всього світу: серйозні порушення міжнародного гуманітарного права, недотримання міжнародних договорів, Конвенції прав та основоположних свобод людини, порушення цілісності та суверенітету української держави, та просто геноцид українського народу.

Отже, окупанти відкрито обстрілюють і руйнують ключові об'єкти інфраструктури, проводять масовані обстріли житлових районів українських міст і сіл з використанням артилерії, реактивних систем залпового вогню, балістичних ракет - це все є воєнними злочинами. Всі відомості збираються правоохоронними органами, для передачі доказів до міжнародних судових установ, для подальшого покарання.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Воєнні аспекти протидії “гібридній” агресії: досвід України : монографія / колектив авторів ; за заг. ред. А. М. Сиротенка. – К. : НУОУ ім. Івана Черняхівського – 176 с.
2. Аналітичний портал «Слово і діло»
URL:<https://www.slovoidilo.ua/2022/08/14/novyna/bezpeka/okupanty-vchynyly-ukrayini-28-tysyach-voennyx-zlochyniv> (дата звернення 14.08.2022)
3. <https://warcrimes.gov.ua> (дата звернення: 18.08.2022)
4. «Визначення воєнних злочинів у міжнародному кримінальному праві»: стаття в онлайн-газеті/ Всеукраїнське професійне юридичне видання – URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/kriminalne-pravo-ta->

[proces/viznachennya-voennih-zlochiv-u-mizhnarodnomu-kriminalnomu-pravi.html](https://www.academconf.com/proces/viznachennya-voennih-zlochiv-u-mizhnarodnomu-kriminalnomu-pravi.html)

(дата звернення: 18.08.2022)

Varych Valeriya Yuriivna

cadet of the 3rd year

Educational and Scientific Institute of Law

and training specialists for units

National Police

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor:

Zelenskyi Yevhen Serhiyovych

senior teacher of the department of tactical and special training, police major

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Dnipro, Ukraine)

**DISCOVERY OF WAR CRIMES DURING INVASION
OF RUSSIAN FEDERATION ON TERRITORY OF UKRAINE**

***Abstract:** the paper examines the detection of war crimes during the invasion of the Russian Federation on the territory of Ukraine, the main types of such invasions and their consequences. The statistical data on law enforcement officers regarding the detection of war crimes during the war period have been reviewed.*

***Keywords:** Russian invasion, war crimes, law enforcement agencies.*

УДК 340

Гарбузова Євгенія Олександрівна

курсант 3го курсу Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ (Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Зеленський Євген Сергійович

старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ (Дніпро, Україна)

ПРАВА ДІТЕЙ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ

***Анотація:** в роботі розглянуто порушення прав дитини в умовах збройного конфлікту. Визначено пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства з метою закріплення прав дітей, які постраждали внаслідок збройного конфлікту.*

***Ключові слова:** права дітей, збройний конфлікт, порушення прав дитини.*

Збройні суперечки супроводжують великою кількістю економічних та соціальних знищень, муками, пораненнями, викраденням людей тощо. Захист дітей за таких обставин розглядається однією із основних актуальних тем сьогодення.

З моменту проголошення незалежності це питання торкнулося Україну тільки іноді та було добуто позитивних результатів в області правового захисту прав і свобод дітей. У 2011 році Комісія ООН відмітила значні позитивні зміни, особливо спад рівня дитячої смертності, розвиток сімейних форм виховання

дітей-сиріт, боротьбу з безпритульністю та забезпечення родин, які перебувають у важких життєвих обставинах.

Проте з березня 2014 року незаконна анексія Автономної Республіки Крим та посилення спецслужб Російської Федерації у південно-східній частині України та підтримка збройних сепаратистських формувань не припиняються спричиняти масові порушення прав і свободи дітей.

Соціальна цінність і передумова всіх інших прав — це право дитини на життя, а війна — найбільша загроза життю.

Охорона здоров'я є одним із чинників національної безпеки, через те охорона прав дітей є одним із пріоритетів державної політики. Це право значно порушується в постраждалих від конфлікту регіонах України. Розповсюджуються небезпечні захворювання, зменшуються програми вакцинації, погіршується доступ до медичних послуг. Не дивлячись на норми та практику, встановлені міжнародним гуманітарним правом, медичні заклади, машини швидкої допомоги обстрілюють, а медичного обладнання та ліків не вистачає. Відсутність доступу до медичних послуг впливає на найуразливіші групи населення, особливо на дітей, і є прямим недотриманням прав дітей на охорону здоров'я.

Насильство над дітьми під час умов війни часто приховується через недоступність зруйнованих збройним конфліктом територій та мовчання жертв через страх соціального відчуження. Жертви насильства часто не мають доступу до заходів звільнення, реінтеграції та правової допомоги, хоча вони потребують доступу до правосуддя, реабілітації та послуг із соціального залучення [1].

З метою захисту життя та здоров'я дитини найбільш прийнятним є тимчасове переселення. Але діти постраждають психологічно, бо втрачають звичне оточення, друзів, та мешкають абсолютно в незнайомому їм місці.

За віковими особливостями розвитку, діти – це група людей, для яких характерні наївність, довірливість, залежність від інших. Вони є однією з найменш захищених верств населення і найважче пережити жахи війни.

Законодавство України, а саме Законом України «Про охорону дитинства», передбачає певний перелік дітей, які мають право на спеціальний захист і підтримку зі сторони держави:

- діти-сироти та діти, які позбавлені батьківського піклування; безпритульні діти;
- діти-інваліди та діти з вадами психічного або фізичного розвитку;
- постраждалі від стихійного лиха, діти, які постраждали від аварій, катастроф;
- діти, інфіковані ВІЛ та іншими важкими невиліковними хворобами;
- діти-біженці;
- діти, які потребують додаткової допомоги або тимчасового захисту [2].

Закон розглядає дітей-біженців, які не являються громадянами України та перебувають за кордоном через вагомні страхи переслідування на основі раси, релігії, національності, громадянства, соціального статусу чи політичних переконань.

Діти, які потребують додаткового захисту – це ті, хто був змушений приїхати або залишитися в Україні і які не є біженцями, але потребують захисту через загрозу їхньому життю, безпеці чи свободі.

Діти, які потребують тимчасового захисту – це діти іноземців або осіб без громадянства, які постійно проживають у прикордонних з Україною країнах, колективно змушені шукати захисту в Україні внаслідок зовнішньої агресії тощо.

Для дієвої гарантії прав і свобод недостатньо вдосконалювати законодавство. Держава зобов'язана надавати гарантії реалізації прав дітей у збройних конфліктах, здійснювати соціальні функції, зокрема у сферах охорони здоров'я, освіти та соціального забезпечення, а також створювати ефективні механізми захисту прав і свобод громадян.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Щорічна доповідь Спеціального представника Генерального секретаря з питань дітей збройних конфліктів Лейли Зерруги (A/HRC/25/46), 26 December 2013.
2. Про охорону дитинства: Закон України від 26.04.2001 № 2402-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text> (дата звернення: 10.09.2022)

Harbuzova Evgeniya Oleksandrivna

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor:

Zelenskyi Yevgen Serhiyovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

RIGHTS FOR CHILDREN THAT SUFFERED AS RESULT ARMED CONFLICT IN UKRAINE

***Abstract:** the article is about the regulation of the rights of children affected by armed conflict in Ukraine. Define proposals for improving the existing legislation to improve social protection and special support from the state of children affected by armed conflict.*

***Keywords:** children's rights, armed conflict, violations of children's rights.*

УДК 343.22

Дрозд Владислав Володимирович

курсант 3 курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Савенко Вікторія Петрівна

старший викладач, підполковник поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ВІДПОВІДНО ДО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА

***Анотація:** охарактеризовано питання щодо кримінальної відповідальності юридичних осіб в чинному Кримінальному кодексі України. Визначено зарубіжний досвід функціонування даного інституту та способи вдосконалення вітчизняного законодавства.*

***Ключові слова:** кримінальна відповідальність, юридична особа, дія, правопорушення, кримінальне законодавство.*

Одним із найактуальніших питань, які обговорювалися в період реформування кримінального законодавства в сучасних країнах світу, особливо в країнах пострадянського простору, є питання кримінальної відповідальності юридичних осіб. Перш за все, актуальність даної теми для обговорення пов'язана з відсутністю дієвих механізмів відновлення порушених прав юридичної особи. По-друге, в Україні дуже гостро стоїть проблема стягнення проблемної заборгованості юридичних осіб, що виникає через неможливість ефективного

впливу на дії юридичної особи у сфері права. По-третє, як свідчить практика, більшість злочинів вчиняється за участю юридичних осіб.

Найбільш складним і проблемним є питання кримінальної відповідальності юридичних осіб. З 1 вересня 2014 року набрав чинності Закон України від 23 травня 2013 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України в рамках виконання Плану дій щодо лібералізації ЄС та Європейського Союзу візового режиму для України щодо відповідальності юридичних осіб». Цим же законом до загальної частини Кримінального кодексу України додано главу XIV-1 «Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб» [1].

Сьогодні кримінальна відповідальність юридичних осіб встановлена в Нідерландах, Португалії, Фінляндії, Китаї, США, Канаді, Великій Британії, Шотландії, Данії та Люксембурзі. У таких країнах, як Німеччина, Швеція, Італія та Іспанія, закріпилася так звана квазікримінальна (по суті, адміністративна) відповідальність юридичних осіб.

На думку професора С. Келіна, кримінальна відповідальність юридичної особи за вчинений злочин часто не змінює ситуацію на краще, оскільки злочинна діяльність організації все ще існує, а збитки, завдані юридичними особами при вчиненні злочину часто не суворість кримінального покарання, а також покарання, призначені їм за іншими видами юридичної відповідальності.

Проблеми наразі викликають такі моменти: юридичні особи не можуть бути притягнуті до кримінальної відповідальності через неможливість встановлення вини такої особи при вчиненні злочину, відсутність науково обґрунтованої кримінальної відповідальності юридичних осіб тощо; кримінальна відповідальність юридичних осіб не відповідає основним засадам кримінального права, а саме принципу особистої винності та принципу індивідуалізації кримінальної відповідальності та покарання; встановлення кримінальної відповідальності юридичних осіб виключно в

загальнопрофілактичних цілях є недоцільним, оскільки і без цього закон містить значну кількість положень превентивного характеру [2, с.12].

У зарубіжній практиці прийнято виділяти 3 концепції розуміння кримінальної відповідальності юридичних осіб, серед яких: а) повна відмова від інституту кримінальної відповідальності юридичних осіб (Болгарія, Угорщина, Польща); повне визнання інституту кримінальної відповідальності юридичної особи (Франція, Китай, Литва, Молдова); застосування непрямой кримінальної відповідальності юридичних осіб. (Німеччина, Австрія).

У Китаї існує теорія кримінальної відповідальності – її основою є принцип кримінальної відповідальності за злочини юридичної особи, згідно з яким юридична особа та її учасники повинні бути одночасно притягнуті до кримінальної відповідальності, за аналогією з принципом солідарної компенсації в цивільному праві. Юридична особа - це органічне утворення, яке складається з фізичних осіб. Діяльність юридичних осіб передбачає свідому діяльність особи щодо ефективної протидії кримінальним правопорушенням юридичної особи. Крім кримінальної відповідальності, їх представники, які відіграють важливу роль у вчиненні злочину, повинні нести кримінальну відповідальність.

У слідчому та судовому провадженні представником юридичної особи може бути адвокат, власник юридичної особи або інша особа, уповноважена законом чи установчими документами, а також її посадова особа, довіреність якої підтверджується дорученням. При цьому обсяг прав представника у кримінальному провадженні є однаковим незалежно від представника юридичної особи: адвоката чи іншої уповноваженої особи юридичної особи.

З огляду на це слід визнати, що сьгоднішні зміни до КК України не ґрунтуються на наукових підходах і є певною мірою хаотичними та безсистемними, що призводять до руйнування основних теоретичних побудов науки кримінального права. На нашу думку, доцільно було б доповнити кримінально-виконавчу систему судовим контролем за діяльністю юридичної особи протягом певного часу [3].

Таким чином, питання про визнання юридичної особи злочинною є неоднозначним, що зумовлено його співвідношенням з основними засадами кримінального права та кримінально-правовим статусом злочинця. Загалом зміни до Кримінального кодексу України повинні відбуватися поступово та згідно обраного вектору розвитку даного інституту державою.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Судова справа: підприємство за ґратами: веб-сайт. URL: <http://jurist.ua/?article/368> (дата звернення: 21.05.2021)
2. Михайлов О. О. Юридична особа як суб'єкт злочину: іноземний досвід та перспективи його застосування в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Київ, 2008. 18 с.
3. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III. Відомості Верховної Ради. 2001. № 25–26.

Drozd Vladislav Volodymyrovich 3rd year cadet
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor: Savenko Viktoria Petrivna
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

CRIMINAL VIVIDALITY OF LEGAL FAILURE VIEWED TO PRIVATE LEGISLATION

Abstract: *the article characterizes the nature of criminal violations of legal deficiencies in the orderly Criminal Code of Ukraine. The foreign document of the functioning of this institution and the way of thorough domestic legislation was approved.*

Keywords: *criminal liability, legal person, action, law enforcement, criminal legislation.*

УДК 343.1

Задорожня Радмила Володимирівна

курсантка 3-го курсу ННППФПНП

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Марков Роман Анатолійович

викладач кафедри фізичного виховання та

спеціальної фізичної підготовки

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

ПРОХОДЖЕННЯ СМУГИ ПЕРЕШКОД КУРСАНТАМИ У ЗАКЛАДАХ ІЗ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ

***Анотація:** дослідження використання вправи з подолання спеціалізованої смуги перешкод для розвитку та вдосконалення фізичних якостей курсантів.*

***Ключові слова:** смуга перешкод, курсанти, фізичні якості, спеціальна фізична підготовка.*

Умови, у яких правоохоронці виконують службові завдання, несуть службу потребують чітко та професійно діяти як в повсякденному житті так і в екстремальних умовах. Застосовуючи набуті фізичні якості, такі як: сила, швидкість, витривалість, спритність допомагають поліцейським підвищити готовність до виконання певних завдань у службовій діяльності.

Діяльність правоохоронців пов'язана з проходженням служби у нестандартних умовах на фоні стресових явищ, а також психологічної напруги, що призводить до втрати орієнтації у просторі та зниженням працездатності.

Одним із головних напрямів підготовки майбутніх поліцейських до професійної діяльності є саме – фізична підготовка. Згідно зі ст. 6 розділу I наказу Міністерства внутрішніх справ України від 26.01.2016 року № 50 « Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України». Фізична підготовка курсанта – це комплекс заходів ,спрямований на формування та вдосконалення рухових навичок, а також розвиток фізичних якостей [1].

Аналізуючи дану ситуацію, знайшли рішення ,а саме проходження смуги перешкод в системі фізичної підготовки курсантів у закладах із специфічними умовами навчання. Це дає змогу підвищити рівень готовності пов'язаний з виконанням службових обов'язків з високим рівнем небезпеки, що потребує концентрації уваги, чітко визначену послідовність дій та використання зароджених навичок подолання природних та штучних перешкод [2,с.104].

Проведення практичних занять із подолання смуги перешкод курсантами, мають комплексний розвиток на максимальному рівні всіх необхідних фізичних, моральних, а також психологічних якостей. На заняттях з фізичної підготовки, проходження смуги перешкод дає можливість курсантам оволодіти новими руховими навичками, такими як : пересування в проходах лабіринту, по вузькій опорі на висоті, розваленій драбина, проходження рову, а також нахилої дошки, вертикальної драбини та тунелю.

Викладачі обирають найефективніші засоби та методи проведення занять із фізичної підготовки для курсантів для того, щоб удосконалити їх спортивні вміння. Виявлення нових здібностей та навичок дозволить курсантам долати деструктивний вплив несприятливих обставин і формувати стійкість особистості працівників правопорядку[3,с.46]

Отже, можемо зробити висновок, що проходження смуги перешкод позитивно впливає на рухові функції організму, а також удосконалення фізичних якостей. На нашу думку, це дасть змогу сприяти збільшенню професійного рівня

курсантів та буде слугувати пропагандою активного способу життя серед курсантів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України : наказ МВС України від 26.01.2016 № 50. Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/z0260-16> (дата звернення 20.08.2022 року).

Кирпенко В.М., Золочевський В.В., Полтавець А.І. Подолання перешкод. Смуга перешкод .Харків : ХНУПС ім. І Кожедуба, 2020. 104с.

Моргунов О.А. Удосконалення фізичної підготовки правоохоронців МВС України на початковому етапі навчання. Честь і закон.2014.№ 2. с.46-49

Zadorozhnyia Radmila Volodymyrivna cadet of the 3rd year of
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor: Roman Anatoliyovych Markov
teacher of the department of physical education and
special physical training
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

PASSING LANE OF OBSTACLES BY CADETS IN INSTITUTIONS WITH SPECIFIC LEARNING CONDITIONS

***Abstract:** a study of the use of an exercise to overcome a specialized obstacle course for the development and improvement of the physical qualities of cadets.*

***Keywords:** obstacle course, cadets, physical qualities, special physical training.*

УДК 343.1

Задорожня Радмила Володимирівна

курсантка 3-го курсу ННППФПНП

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Поливанюк Василь Дмитрович

Старший викладач кафедри

тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

**ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ТА ПСИХОЛОГІЧНЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВООХОРОНЦІВ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

***Анотація:** дослідження діяльності та психологічна підготовка в умовах воєнного стану, а також особливості організації діяльності правоохоронців щодо охорони громадського порядку в умовах воєнного стану.*

***Ключові слова:** воєнний стан, правоохоронці, психологічне забезпечення.*

В умовах напруженої ситуації в країні особливого значення набувають питання психологічної підготовки правоохоронців. Поліцейський має не тільки володіти професійними знаннями, а й бути психологічно підготовленим до роботи в екстримальних умовах, спілкуванні з різними категоріями громадян, застосування фізичної сили і спеціальних засобів. Тому важливим є надання психологічної підготовки поліцейським ще під час навчання у закладі освіти. Не

всі мають підготовлену психіку уже працюючи в поліції, тому важливо це робити ще на початковому етапі.

Для початку необхідно визначити, поняття воєнного стану. Воєнний стан – це правовий режим, який вводиться в Україні або в певних її територіях у випадку збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України та її територіальній цілісності[1].

Під час воєнного стану порушується ритм життя, з'являється загроза життю та здоров'ю людей, завдається матеріальна шкода, порушується робота державних органів, транспорту, зв'язку, загострюється соціальна напруга, збільшується злочинність та інші правопорушення. Для запобігання та припинення негативних наслідків залучаються значні сили органів виконавчої влади, особливе місце серед яких займає Національна поліція України[2].

У воєнний час поліцейські працюють у посиленому режимі: забезпечують діяльність блокпостів, проводять евакуацію населення, перевіряють документи та транспортні засоби, проводять пошук та розслідувальну роботу з диверсантами, а також протидіють мародерству[2].

Формування психологічної готовності забезпечується за допомогою комплексу заходів, що відбуваються в межах психолого - педагогічного процесу в поліції. Задачами психологічної підготовки є : виховання почуття обов'язку відповідальності, формування навичок виконання службових обов'язків у напружених умовах, здатність до саморегуляції, уміння передбачати результати діяльності.

Правоохоронці не можуть перетинати дозволеного в засобах своєї діяльності задля забезпечення безпеки населення. Навіть в умовах воєнного стану, дотримання законності є неминучою умовою їх діяльності. Поліція постійно перебуває в різноманітних ситуаціях стресогенного характеру, що потребує підвищеного рівня уваги та високої сконцетрованості, кожен має знати свої функціональні обов'язки як у звичайних умовах, так і в умовах воєнного стану та досконало їх виконувати. До функцій які виконують правоохоронні

органи під час воєнного стану належить:забезпечення безпеки особового складу ,зброї, техніки, а також військових частин; посилена охорона громадського порядку, затримання, перевірка та опитування підозрілих осіб, контроль руху військового транспорту, допомога бойовим підрозділам у ліквідації повітряних десантів ворога[3].

Поліція прикладає максимальних зусиль для того ,щоб забезпечити зв'язок з населенням, а також на місцях де не працює лінія 102, відкривають нові телефонні лінії. Також активно працюють альтернативні засоби зв'язку. Повідомлення про випадки мародерства під час війни можна надіслати на електронну пошту Кіберполіції. Правоохоронні органи займаються організацією логістики добровольчих груп, оборонними процесами та підтримкою бойового духу військових та цивільного населення[4].

Необхідною є психологічна підготовка особового складу, спеціальна фізична та особлива загартованість. Психологи, як носії знань та вмінь справляться зі стресами, продовжують надавати допомогу нашим колегам та культивують в собі і оточуючих максимум стійкості та вмінь до реагування в екстремальних умовах. Правоохоронці, які займаються охороною громадського порядку в умовах військового стану, зобов'язані знати організацію та тактику практики органів внутрішніх справ завдання, функції, методи діяльності, діюче законодавство,що регламентує їх діяльність.

Отже, можемо зробити висновок, що робота правоохоронців у воєнний стан відіграє дуже важливу роль, як для населення, так і держави. Психологічна підготовленість поліцейських дуже важлива у їх діяльності. Доречність практичних занять дає правоохоронцю більше можливостей впоратись із наступною складною ситуацією та захисти не тільки оточуючих але й себе. Метою такої підготовки є формування готовності професійно діяти, грамотно та чітко Їх роботу можна назвати дуже ефективною та неймовірно потрібною у наш час. Правоохоронці намагаються робити все можливе для захисту громадян, навіть у дуже складних ситуаціях, а в нашому випадку в умовах бойових дій.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

- Про правовий режим воєнного стану: Закон України станом на 10.08.2022. Верховна Рада України. Інтернет-ресурс URL:<https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 10.08.2022р.)
- Інтернет-ресурс URL: <https://news.obozrevatel.com/society/8-nochej-bez-sna-kak-rabotaet-politsiya-vo-vremya-vojnyi.htm> (дата звернення 10.08.2022р.)
- Інтернет-ресурс URL: https://24tv.ua/ru/vremja-vojny-policiju-nadelili-dopolnitelnymi-polnomochijami_n1906846 (дата звернення 10.08.2022р.)
- Інтернет-ресурс URL: <https://www.pravda.com.ua/rus/news> (дата звернення 10.08.2022р.)

Zadorozhnyia Radmila Volodymyrivna cadet of the 3rd year of the
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor: Polivanyuk Vasyl Dmytrovych
Senior teacher of the department
tactical and special training
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

FEATURES OF WORK & PSYCHOLOGICAL SECURITY OF LAW OFFICERS UNDER CONDITIONS OF STATE OF MARTIAL

***Abstract:** study of activities and psychological training under martial law, as well as peculiarities of the organization of law enforcement officers' activities for the protection of public order under martial law.*

***Keywords:** martial law, law enforcement officers, psychological support.*

УДК 34

Михайлюк Микита Сергійович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Чернявський Артур Олександрович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Лисицин Данило Миколайович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Науковий керівник:

Олексенко Володимир Григорович

Старший викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

**ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ПРОТИДІЯ
КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКИМ
КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ**

Анотація: робота присвячена протидії кримінальних правопорушень які здійснюються з насильницько-корисливою метою.

Ключові слова: кримінальне правопорушення, протидія, оперативна установка, оперативно-розшукова діяльність.

Протягом досить тривалого часу в Україні спостерігається стійка тенденція до існування досить високого рівня агресивної корисливої кримінальної протиправності, до категорії якої відносяться надзвичайно небезпечні форми кримінально-протиправних посягань на власність та власника жорстокості та цинізму при вчиненні інших кримінальних правопорушень.

В умовах розбудови сучасної правової держави першочергового значення набувають проблеми захисту її громадян від кримінально-протиправних посягань, а також протидії спробам криміналізації суспільства, нейтралізації негативних суспільних тенденцій. У цьому контексті особливо гостро постають питання оперативно-розшукової протидії кримінальній протиправності, профілактики кримінальних правопорушень та інших правопорушень, профілактичної роботи з населенням.

Нормою стає поєднання в діяльності організованих злочинних груп таких кримінальних правопорушень, як бандитизм, викрадення людини та вимагання. Невід'ємною частиною протидії кримінальній протиправності є протидія саме корисливо насильницьким кримінальним правопорушенням [1, с.28].

Протидія кримінальній протиправності являє собою діяльність держави, спрямована на вироблення стратегії реагування суспільства на кримінальну протиправність (загальносоціальний рівень) та запобігання кримінальній протиправності, виявлення та попередження (припинення) кримінально-протиправних діянь, реагування на вчинене кримінальне правопорушення кримінально-правовими засобами (приведення винних до кримінальної відповідальності). Однією зі складових спеціальної протидії корисливим і насильницьким кримінальним правопорушенням є оперативно-розшукова протидія.

Серед суб'єктів Нацполіції України оперативно-розшукову протидію корисливо-насильницьким кримінальним правопорушенням відповідно до

функцій підрозділів Нацполіції України можуть здійснювати лише підрозділи кримінальної та спеціальної поліції.

Основними суб'єктами оперативно-розшукової протидії корисливо-насильницьким кримінальним правопорушенням є підрозділи карного розшуку. Зокрема, до функцій підрозділів карного розшуку входить попередження, розкриття та попередження корисливих і насильницьких кримінальних правопорушень.

Від рівня організації цієї роботи значною мірою залежить стан громадського порядку та безпеки держави, захист життя, здоров'я, прав і свобод людей, належності, інтересів суспільства і країни від протиправних посягань.

Вивчення, аналіз та оцінка оперативної обстановки є одним із найважливіших елементів організації роботи оперативних підрозділів з попередження та розкриття корисливо-насильницьких кримінальних правопорушень.

Одним із важливих напрямів підвищення ефективності протидії злочинам даної категорії є збір, накопичення та аналіз інформації про загальний стан морально-політичного та соціально-психологічного клімату на території обслуговування [2, с.95].

Знання соціально-психологічних процесів і головне, врахування їх, як складових оперативної обстановки дає можливість виділяти значною мірою нетрадиційні об'єкти, окремі зони, специфічні контингенти, які потребують оперативного обслуговування їх перекриття та освітлення. У ході вдосконалення системи оперативного обслуговування необхідно враховувати як існуючі загальні принципи його організації, так і нові розробки в цій сфері.

Висновки

Отже, на сучасному етапі функціонування нашої держави оперативно-розшукова діяльність в аспекті оперативно-розшукової протидії корисливо-насильницьких кримінальних правопорушень займає важливе значення та має свої специфічні особливості.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Оперативно-розшукова діяльність у виявленні та розслідуванні злочинів: теорія, історія і сучасна практика : навч.-метод. посібник / О. О. Подобний. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 258 с.
2. Телійчук В. Г. Щодо проблеми оперативно-розшукової протидії корисливо-насильницьким злочинам, що вчиняються організованими злочинними групами. Протидія організованій злочинності: проблеми теорії та практики: матеріали регіонального науково-практичного семінару (м. Дніпро, 03 грудня 2021 р.). Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр.справ. 2021. С.92-96

Mykhailiuk Mykyta Serhiyuk

third-year higher education graduate

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Chernyavskiy Artur Oleksandrovych

third-year higher education graduate

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Lysitsyn Danylo Mykolayovych

third-year higher education graduate

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Scientific advisor:

Oleksenko Volodymyr Hryhorovych

Senior teacher of the Department

of Operational Investigation activity

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

**OPERATIVE & INVESTIGATIVE COMBATANCE
AGAINST SELFISH & VIOLENT CRIMINAL OFFENSES**

***Abstract:** the work is devoted to the prevention of criminal offenses committed with a violent and self-interested purpose.*

***Keywords:** criminal offense, countermeasure, operative installation, search activity.*

УДК 343.6

Могильний Олександр Сергійович

курсант 2-го курсу навчально-наукового
інституту права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Савенко Вікторія Петрівна

старший викладач, підполковник поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

ВИЗНАЧЕННЯ СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНОГО ДІЯННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

***Анотація:** здійснено аналіз понять, що функціонують у теорії кримінального права: «суспільно небезпечне діяння», «діяння», «діяння, що містить ознаки кримінального правопорушення», «суспільно небезпечна поведінка», «злочинна поведінка», «злочинне діяння».*

***Ключові слова:** кримінальне правопорушення, суспільно небезпечне діяння, діяння, дія, бездіяльність.*

Почнемо з того, що ч. 1 ст. 11 Кримінального кодексу (КК) України [1] визначено, що кримінальним правопорушенням є суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), учинене суб'єктом кримінального правопорушення. Терміни, використані в цьому визначенні, взаємопов'язані та доповнюють один одного. Тому в характеристиці об'єктивної сторони певного кримінального правопорушення діяння (дія чи бездіяльність) обов'язково

повинно бути суспільно небезпечним. Обов'язкові ознаки кримінального правопорушення «винність» та «вчинення суб'єктом кримінального правопорушення» визначають його суб'єктивні ознаки.

Підставою кримінальної відповідальності законодавчо визначено (ст. 2 КК України) [1] вчинення особою суспільно небезпечного діяння, що містить склад кримінального правопорушення, передбаченого КК України. Правової оцінки компетентними органами потребує вчинене суспільно небезпечне діяння в сенсі його відповідності ознакам конкретного кримінального правопорушення. Отже, згідно з КК України [1], суспільно небезпечне діяння – це юридично значуще вольове діяння, заборонене чинним кримінальним законом. Як вияв протиправної поведінки, протиправне діяння є усвідомленим актом поведінки людини, що завжди постає наслідком пізнавальної діяльності, відображенням у її свідомості об'єктивного світу. Воно становить конкретний акт поведінки, що відбувається за певної обстановки, місця й часу і завжди полягає в конкретній дії чи бездіяльності.

Обов'язковою складовою вчення про об'єктивну сторону складу кримінального правопорушення є суспільна небезпечність діяння [2, с. 155], оскільки «кримінальне правопорушення від діяння, що містить ознаки кримінального правопорушення, відрізняється тим, що кримінальне правопорушення – це діяння, у якому наявні всі ознаки кримінального правопорушення: суспільна небезпека, протиправність, винність, караність».

У кримінально-правовій науці діяння розуміють як ознаку об'єктивної сторони кримінального правопорушення, тоді як у «суспільно небезпечному діянні» повинно однозначно відбиватися все антигромадське явище загалом. Суспільно небезпечним діянням необхідно визнавати дію чи бездіяльність особи, яка заподіює або створює загрозу заподіяння шкоди об'єктам, що перебувають під кримінально-правовою охороною.

Поняття «діяння» передбачає всі можливі прояви кримінального правопорушення – інакше кримінальне правопорушення не може вважатися

вчиненням [6, с. 39]. Зміст діяння у визначенні кримінального правопорушення полягає в тому, що протиправною та караною визнається лише поведінка людини у вигляді дії чи бездіяльності. Тобто діяння стає кримінальним правопорушенням у той момент, коли особа його реалізує, втілює [2, с.65].

Суспільно небезпечна поведінка – це наукова абстракція дійсної антисоціальної поведінки, яку досліджує цілий комплекс наук (соціально-економічні, філософські, теорія держави та права, кримінальний процес тощо).

Однією з форм суспільно небезпечного діяння, відповідно до положень КК України, є дія. Розглядаючи це питання, ми також звернули увагу на той факт, що в кримінальному праві не вироблено єдиної термінологічної системи. Отже, законодавець використовує термін «дія». Водночас у теорії однаково популярними є терміни «дія», «суспільно небезпечна дія» і «протиправна дія».

Суспільно небезпечною дією в кримінально-правовому розумінні є свідомо опосередкована активна одиниця діяльності, спрямована вольовим зусиллям суб'єкта на досягнення протиправного результату шляхом посягання на об'єкта кримінально-правової охорони, що спричиняє низку суспільно небезпечних наслідків і разом із бездіяльністю утворює кримінально протиправне діяння.

Бездіяльність – це пасивна форма поведінки особи, що полягає в невчиненні нею конкретної дії (дій), які вона повинна була й могла вчинити за певних умов. Бездіяльність тотожна дії за своїми соціальними та юридичними властивостями, тобто вона є суспільно небезпечним, протиправним, свідомим і вольовим актом поведінки людини. Бездіяльність відрізняється від дії зовнішнім, фізичним виявом. У разі бездіяльності особа не робить певних дій, що за конкретних умов вона повинна була й могла вчинити для запобігання заподіянню шкоди суспільним відносинам, які охороняє закон.

Отже, характеризуючи об'єктивну сторону кримінального правопорушення, науковці вживають різні терміни, а саме: «суспільно небезпечне діяння», «діяння», «діяння, що містить ознаки кримінального

правопорушення», «суспільно небезпечна поведінка», «протиправна поведінка», «протиправне діяння». Проте найдоцільнішим ми вважаємо «суспільно небезпечне діяння».

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кримінальний кодекс України. Відомості Верховної Ради України: кодекс від 03.04.2001, редакція від 05.01.2022, URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення 19.02.2022 р.)
2. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Д. С. Азаров, В. К. Гришук, А. В. Савченко [та ін.]; за заг ред. О. М. Джужі, А. В. Савченка, В. В. Чернея. Київ: Юрінком Інтер, 2016. 1064 с.

Mohylnyi Oleksandr Serhiyovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor:

Savenko Victoria Petrivna

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

DEFINITION OF PUBLICLY DANGEROUS ACT IN CRIMINAL LAW OF UKRAINE

Abstract: the analysis of concepts functioning in the theory of criminal law: "socially dangerous act", "action", "action containing signs of a criminal offense", "socially dangerous behavior", "criminal behavior", "criminal act" was carried out.

Keywords: criminal offense, socially dangerous act, act, action, inaction.

УДК 343.5

Прихно Дмитро Юрійович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Набок Олександр Юрійович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Науковий керівник:

Карповський Сергій Вікторович

викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

**ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ,
ПРОТИДІЯ ШАХРАЙСТВАМ,
ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ**

Анотація: робота присвячена дослідженню загальних ознак та протидії шахрайствам в мережі інтернет, розглянуто види шахрайств та проаналізовано їх сутність.

Ключові слова: фітінгові ресурси, розшукова діяльність, кіберпростір.

Насамперед необхідно наголосити на тому, що в сучасному світі глобалізаційних процесів саме мережа Інтернет є специфічним середовищем для вчинення шахрайських діянь.

Поряд з цим наростають негативні тенденції в суспільстві, відбуваються якісні та кількісні зміни шахрайств, що вчиняються в мережі Інтернет, котре стає все більш професійною, організованою та витонченою діяльністю.

Найпоширенішим серед шахрайств, що вчиняються в мережі Інтернет є продаж неіснуючих товарів на рекламних платформах або в соціальних мережах, а також використання фішингових ресурсів, схожих на популярні інтернет-магазини, банківські установи чи організації [1, с.70].

Шахрайство, вчинене з використанням мережі Інтернет, є специфічним явищем сучасної кримінальної протиправності, оскільки воно може мати прояви як усередині держави, так і охоплювати території інших держав, набуваючи транснаціонального характеру.

При вчиненні шахрайства в мережі Інтернет процес формування слідів є специфічним, оскільки принципи обміну інформацією в мережі Інтернет регламентуються міжнародними стандартами, невідповідність яким призводить до неможливості підключення до неї, і, як наслідок, неможливості вчинення шахрайства.

Незалежно від технології (пристрою), яка використовується для підключення до мережі (локальної чи глобальної), процеси принципів формування слідів залишаються незмінними.

Ефективність викриття та досудового розслідування шахрайств, що вчиняються в мережі Інтернет пов'язана з необхідністю своєчасного отримання інформації про кримінальну подію, джерелами якої були переважно заяви чи повідомлення: а) представника Інтернет-сервісу, на якому виявлено шахрайство; б) жертви.

Визначення обстановки досудового розслідування шахрайств, що вчиняються в мережі Інтернет дозволяє вибрати правильний напрямок розслідування та засоби, які будуть найбільш ефективними.

Для проведення ефективного розслідування необхідно зібрати всі докази, які підтверджують факт вчинення особою даного кримінального

правопорушення. Це можуть бути активні посилання на сайт, банківська виписка про здійснений платіж, квитанції про оплату, а також скріншоти з різних соціальних мереж тощо.

З-поміж іншого, необхідно зазначити про те, що сучасна система запобігання шахрайству в Інтернеті повинна включати заходи з підвищення обізнаності та дії, які нейтралізують або блокуватимуть детермінанти кримінально-протиправної поведінки в інтернет-просторі.

Така роз'яснювальна діяльність спрямована на постійне збільшення кількості поінформованих про групу «класичних» методів фішингу та технологічно оновлених методів («спуфінг», «фармінг»).

Система протидії з інтернет-шахраями обов'язково повинна включати заходи щодо активізації роботи інтернет-сервісів, банківських та інших платіжних систем, соціальних мереж та інших сервісів для попередження користувачів про можливі ризики стати жертвою шахраїв, як за допомогою фішингових сайтів, так і за допомогою банківською платіжною картою та/або банкоматом.

Наприклад, одним із таких заходів є використання методів і засобів, властивих суб'єктам оперативно-розшукової діяльності.

Ще одним із заходів протидії шахрайським діям в мережі Інтернет є публікація аналітичних та офіційних оглядів, статистичних даних щодо виявлення державними органами фактів вчинення кримінальних правопорушень у сфері шахрайства через мережу Інтернет.

Доведення суб'єктами ринку телекомунікаційних послуг до користувача технічних аспектів функціонування мережі, що забезпечить кіберзахист користувача, також є заходом протидії шахрайській діяльності в мережі Інтернет.

Запровадження додаткових форм верифікації розрахунків власника банківської платіжної картки фінансово-банківськими установами, платіжними системами [2, с.15].

Висвітлення офіційних заходів з питань кібербезпеки, оприлюднення результатів журналістських розслідувань представниками ЗМІ. Ці заходи загалом підвищують ефективність спільної діяльності у сфері протидії інтернет-шахрайству.

Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що надзвичайно стрімкий розвиток інформаційно-комп'ютерних технологій останнім часом зумовив бурхливий розвиток шахрайств, що вчиняються в мережі Інтернет, тому питання розслідування, запобігання та протидії кримінальним правопорушенням у кіберпросторі набувають сьогодні особливої актуальності.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Оперативно-розшукова діяльність у виявленні та розслідуванні злочинів: теорія, історія і сучасна практика : навч.-метод. Посібник. О. О. Подобний. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 258 с.
2. Самойлов С. В. Розслідування шахрайств, учинених із використанням мережі «Інтернет» : автореф. Дис. ... канд. Юрид. Наук : 12.00.09 / С. В. Самойлов ; кер. Роботи О. В. Одерій ; Донецьк. Юрид. Ін-т МВС України. – Донецьк, 2014. 18 с.

Pryhno Dmytro Yuriyovych

third-year higher education graduate

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Nabok Oleksandr Yuriyovych

third-year higher education graduate

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Scientific advisor:

Karpovskyi Serhii Viktorovich

teacher of the operational

and investigative department activity

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

**OPERATIVE & RESEARCH ACTIVITIES,
AGAINST FRAUDS PERMITTED ON INTERNET NETWORK**

Abstract: the paper is devoted to the study of common signs and prevention of frauds on the Internet, the types of frauds are considered and their essence is analyzed.

Keywords: fitting resources, search activity, cyberspace.

УДК 343.1

Старіков Іван Віталійович

курсант 3-го курсу факультету підготовки фахівців

для підрозділів кримінальної поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

Жук Олександр Сергійович

курсант 3-го курсу факультету підготовки

фахівців для підрозділів кримінальної поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Карповський Сергій Володимирович

підполковник поліції, викладач кафедри

оперативно-розшукової діяльності

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

**СИСТЕМА, ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ
КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ У ПРОТИДІЇ
КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ**

***Анотація:** текст присвячений дослідженню системи кримінального аналізу в діяльності уповноважених оперативних підрозділів. В рамках дослідження з'ясовано, що дана система що складається з оперативного, тактичного та стратегічного аналізу. Саме тому надання особами, уповноваженими на проведення кримінального аналізу, запитів до підрозділу кримінального аналізу на проведення оперативного аналізу здійснюється в межах оперативно-розшукової справи або кримінального провадження, за фактом вчинення*

тяжкого або особливо тяжкого кримінального правопорушення або такого, що може викликати значний суспільний резонанс.

***Ключові слова:** протидія кримінальним правопорушенням, кримінальний аналіз, підстави проведення кримінального аналізу, Національна поліція.*

В системі Національної поліції України існує багато джерел розрізненої інформації, яка аналізується автономно співробітниками різних служб. Тому одним з основних чинників, що свідчить про ефективність здійснення протидії кримінальним правопорушенням є рівень системи накопичення, концентрації та використання різної інтегрованої оперативно-розшукової інформації [1, с. 235–236].

Система кримінального аналізу в діяльності уповноважених оперативних підрозділів складається з оперативного, тактичного та стратегічного аналізу [2, с. 8–9].

Особливе місце в діяльності підрозділів кримінальної поліції відводиться оперативному кримінальному аналізу як інформаційно-аналітичній діяльності, що здійснюється за конкретними оперативно-розшуковими справами або кримінальними провадженнями для збору, оцінки, обробки та аналізу даних про осіб, групи осіб, організовані групи чи злочинні організації, знаряддя і засоби вчинення злочину, сліди злочину чи предмети, здобуті злочинним шляхом, а також інших відомостей з метою встановлення події злочину, причетності конкретних осіб до його вчинення, у тому числі їх соціального та економічного статусу, структури та зв'язків злочинних груп чи злочинних організацій, ролі їх окремих учасників тощо [3, с. 30–32].

Підставою для проведення оперативного кримінального аналізу є кримінальне провадження або оперативно-розшукова справа, за виключенням проведення оперативного кримінального аналізу з ініціативи кримінального аналітика. Кримінальний аналіз проводиться:

а) за рішенням керівника (уповноваженого на проведення оперативнорозшукової діяльності);

б) за запитом (за підписом особи, уповноваженої на замовлення кримінального аналізу).

У невідкладних випадках за наявності підстав на його проведення, за зверненням особи, уповноваженої на замовлення кримінального аналізу, кримінальний аналіз може бути розпочато до надходження письмово оформленого документу на його проведення за рішенням керівника підрозділу кримінального аналізу або особи, яка виконує його обов'язки.

У такому випадку відповідний запит має бути надісланий особою, уповноваженою на замовлення кримінального аналізу, у термін не більше трьох робочих днів.

Запит на проведення кримінального аналізу в обов'язковому порядку має містити номер ОРС, ЄРДР.

Надання особами, уповноваженими на проведення кримінального аналізу, запитів до підрозділу кримінального аналізу на проведення оперативного аналізу здійснюється в межах оперативно-розшукової справи або кримінального провадження, за фактом вчинення тяжкого або особливо тяжкого кримінального правопорушення або такого, що може викликати значний суспільний резонанс.

Підсумовуючи вищесказане, слід зазначити, що підрозділи кримінального аналізу залучаються до виконання таких запитів у разі:

- наявності складної і розгалуженої структури зв'язків об'єктів кримінального провадження або оперативно-розшукової справи;
- наявності великого обсягу інформації, що ускладнює відстеження та пов'язування фактів без застосування спеціального програмного забезпечення;
- охоплення проблемною ситуацією декількох адміністративно територіальних одиниць України.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

Петро Цигикал. Кримінальний аналіз як елемент системи інформаційного забезпечення оперативно-розшукової діяльності. Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України Серія: військові та технічні науки. С. 234–240

Основи кримінального аналізу : посіб. з елементами тренінгу / Користін О. Є., С. В. Албул, А. В. Холостенко та ін. — Одеса : ОДУВС, 2016. — 112 с.

Білоус Р. В. Кримінальний аналіз у протидії кримінальним правопорушенням. Актуальні питання виявлення та розкриття злочинів Національною поліцією: вітчизняний та зарубіжний досвід [Електронний ресурс] / Р. В. Білоус // матеріали Міжнар. наук.-практ. круглого столу– Київ : Нац. акад. внутр. справ. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.naiu.kiev.ua/files/kafedru/ord/2020/ks-190220.pdf>

Starikov Ivan Vitaliyovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Zhuk Oleksandr Serhiyovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor:

Karpovskyi Serhii Volodymyrovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

**SYSTEM, ORDER OF ORGANIZATION
& IMPLEMENTATION CRIMINAL ANALYSIS
IN OPPOSITION CRIMINAL OFFENSE**

***Abstract:** the text is devoted to the study of the system of criminal analysis in the activities of authorized operational units. As part of the study, it was found that this system consists of operational, tactical and strategic analysis. That is why persons authorized to carry out criminal analysis submit requests to the criminal analysis unit for operational analysis within the framework of an operational investigative case or criminal proceedings, upon the fact of committing a serious or particularly serious criminal offense or one that can cause a significant public outcry.*

***Keywords:** combating criminal offenses, criminal analysis, grounds for criminal analysis, National Police.*

УДК 343.2

Сухомлин Владислав Русланович

курсант 3 курсу

Дніпропетровський державний університет

внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

ВИЗНАЧЕННЯ ЯВИЩА СПІВУЧАСТІ У СКОЄНОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВОПОРУШЕННІ

***Анотація:** охарактеризовано питання щодо явища співучасті у кримінальному правопорушенні. Визначено поняття та основні види співучасті у чинному кримінальному законодавстві.*

***Ключові слова:** співучасть, види, правопорушення, злочин, кримінальне правопорушення.*

В діючому кримінальному законодавстві України взагалі не вживається поняття форм співучасті, але статтею 28 ККУ передбачено, що кримінальне правопорушення може бути вчинений чотирма способами: групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою та протиправною організацією. Кримінальне законодавство надає різне значення формам співучасті.

Явище співучасті у кримінальному правопорушенні варто розглядати під призмою діяння, яке має власний зміст. А розкрити даний зміст можливо через використання та аналіз властивих йому ознак, елементів та форм. Вивчення та розмежування форм співучасті є одним з найважливіших аспектів, який може повністю розкрити явище та поняття співучасті.

Кримінальне законодавство виокремлює форми співучасті у трьох окремих аспектах. Перший з них говорить про те, що співучасть являє собою

конструктивну ознаку складу кримінального правопорушення (ст. 257, 260 Кримінального кодексу України) [1]. Другий аспект полягає в тому, що співучасть являється кваліфікуючою ознакою, тобто такою, що обтяжує кримінальну відповідальність всіх учасників (ч. 3 ст. 152, ч. 5 ст. 185 КК) [1]. І щодо останнього аспекту, то він передбачає, що співучасть є обставину, що обтяжує відповідно саме кримінальне покарання учасників (п. 2 ч. 1 ст. 67 КК) [1].

Кримінальне законодавство України визначає, що найбільш небезпечною з усіх форм співучасті є протиправна організація. Відповідно до ч. 4 ст. 28 ККУ ми можемо визначити, що протиправна організація - це «стійке ієрархічне об'єднання декількох осіб (5 і більше), члени якого або структурні частини якого за попередньою змовою зорганізувалися для спільної діяльності з метою безпосереднього вчинення тяжких або особливо тяжких кримінальних правопорушень» [1].

Вартим уваги є той факт, що при кваліфікації такого кримінального правопорушення повністю відсутня потреба посилання на чинну норму Загальної частини Кримінального кодексу, так як протиправні діяння співучасників цілком охоплені статтями Особливої частини ККУ.

Також важливим є те, що кваліфікуючі ознаки, якими відображена різна форма співучасті (група осіб, за попередньою змовою, організована група), диференціюють кримінальну відповідальність та відображають істотне підвищення суспільної небезпеки кримінального правопорушення та типову характеристику протиправного посягання.

Під призмою третього аспекту можемо визначити той факт, що обставини, які обтяжують покарання, є засобами його індивідуального вираження та впливають на вид покарання та його міру. Також, в даному випадку важливим є те, що обтяжуватися може не лише індивідуально визначене покарання, яке отримують співучасники за порушення кримінального законодавства, а й ступінь вини та суспільна небезпека кримінального

правопорушення. Так, вчинення кримінального правопорушення організованою групою завжди підвищує суспільну небезпеку протиправного діяння. Даний факт пов'язано з тим, що при об'єднанні зусиль значно підвищується ефективність та вірогідність вдалого вчинення кримінального правопорушення [3, с.35].

Варто зауважити, що ролі співучасників у кримінальному правопорушенні зазвичай є різними. Саме тому їх покарання повинно бути індивідуалізовано згідно з виконуваною роллю у вчиненні кримінального правопорушення. Тому, відповідно до ч. 4 ст. 68 КК [1] суд при призначенні покарання за кримінальне правопорушення, який вчинено у співучасті, повинен враховувати характер та ступінь участі кожного окремого співучасника.

Проаналізувавши всю проблематику визначення та виявлення явища співучасті у вчиненому кримінальному правопорушенні, можна зрозуміти, що законодавство в даній сфері потребує кардинальних змін. До основних напрямків подолання прогалин в кримінальному законодавстві можна віднести наступні:

- виправити термінологію, яка є розмитою. Яскравим прикладом є термін «декілька» у статті 26 КК України [1], де незрозуміла кількість учасників співучасті. В цьому випадку пропонуємо обмежити дане поняття числовим показником;
- підвищення міри кримінальної відповідальності пособника та підбурювача, задля подальшого запобігання вчинення ними кримінального правопорушення;
- зміна способів та стратегій виявлення організатора вчиненого кримінального правопорушення, адже в більшості кримінальних правопорушень вони знаходяться в тіні і не несуть кримінальну відповідальність.

У висновку варто сказати те, що вчинення кримінального правопорушення у співучасті визначається в чинному кримінальному законодавстві України як обставини, що підвищують суспільну небезпеку діяння майже для всіх умисних кримінальних правопорушень, які передбачені КК

України. І також, в свою чергу, вони повністю індивідуалізують міру покарання для всіх співучасників. Зі сторони законодавця для повного правового врегулювання явища співучасті мають повністю реформувати та змінити правові та організаційні аспекти, які будуть спрямовані на повне усунення недоліків у кримінальному законодавстві, на модернізацію тактики та стратегії виявлення організатора кримінального правопорушення та на посилення кримінальної відповідальності для пособника та підбурювача.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

Кримінальний кодекс України. Відомості Верховної Ради України: кодекс від 05.04.2001, редакція від 07.03.2022. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення 16.03.2022 р.)

Мельник М. Види співучасників за новим Кримінальним кодексом України. *Право України*, Київ. 2005. №11. С. 35-37

Sukhomlyn Vladyslav Ruslanovych

3rd year cadet

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Dnipro, Ukraine)

DEFINITION OF PHENOMENON OF COMPLICITY IN COMPLETED CRIMINAL OFFENSE

Abstract: the question regarding the phenomenon of complicity in a criminal offense is characterized. The concept and main types of complicity in the current criminal legislation are defined.

Key words: complicity, types, offense, crime, criminal offense.

УДК 342.9

Сухомлин Владислав Русланович

курсант 3 курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

Могильний Олександр Сергійович

курсант 3-го курсу навчально-наукового
інституту права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА І ДЕРЖАВНА ТАЄМНИЦЯ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

***Анотація:** охарактеризовано питання щодо визначень інформаційної безпеки та державної таємниці. Визначено важливість охорони державної таємниці задля забезпечення національної безпеки України.*

***Ключові слова:** інформація, безпека, таємниця, державна таємниця, національна безпека.*

Історія розвитку цивілізації безумовно свідчить про важливість збереження таємниць. Про актуальність та затребуваність вивчення зазначеної тематики свідчать законодавчі процедури, що тривають, спрямовані на вдосконалення законодавства у сфері охорони державної таємниці, врегулювання питань захисту конфіденційної інформації спеціальними нормативними актами тощо.

У сучасній науці відсутні поглиблені дослідження правового регулювання охорони державної таємниці в українському механізмі інформаційної безпеки. Водночас різноманітним питанням регулювання режиму державної таємниці присвячено багато книг.

Словник сучасного українського сленгу та мови обрав словом 2020 року термін «цифрування». Цифровізація, безумовно, торкнулася всіх сфер нашого життя. 21 століття століття можна назвати як час інформаційного суспільства. Сьогодні як ніколи актуальні слова Вінстона Черчілля: «Хто володіє інформацією, той володіє світом». Фактично інформація стає стратегічним ресурсом. У нинішній ситуації одним із напрямків державної політики має стати забезпечення інформаційної безпеки, зокрема захисту відомостей, що становлять державну таємницю [1, с.76].

Необхідність захисту державної таємниці виникла з виникненням перших держав і появою ворогів, які посягали на суверенітет і цілісність держави. Нині суспільні відносини у сфері охорони державної таємниці є найбільш розвинутим інститутом порівняно з охороною інших видів таємниці.

Термін «інформаційна безпека» в Законі України «Про національну безпеку України» визначається як частина національної безпеки. В статті 1 зазначеного закону визначено, що національна безпека - це захист державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних і потенційних загроз. Об'єктами державної політики у сферах національної безпеки і захисту є, зокрема, «військова, зовнішня, державна, економічна, інформаційна, екологічна безпека, кібербезпека України тощо». Дане визначення фактично пов'язує інформаційне середовище з основними пріоритетами

Як зазначають науковці: «Забезпечення безпеки державної інформації є новою функцією держави, яка характеризується відсутністю постійних і визначених механізмів і методів, а також правових інструментів її реалізації. Його створення зумовлене необхідністю захисту суспільства та

держави від комп'ютерних загроз, пов'язаних із розвитком новітніх інформаційно-комунікаційних технологій».

Безсумнівно, інформаційна безпека відіграє важливу роль у забезпеченні національної безпеки, а також захисту державної таємниці. Кожна держава охороняє державну таємницю для забезпечення національної безпеки. Так само, на нашу думку, з досвіду можна стверджувати: охорона державної таємниці відіграє важливу роль у механізмі інформаційної безпеки, але як така охорона державної таємниці є основною функцією, пов'язаною із забезпеченням інформаційної безпеки. Дійсно, державна таємниця і необхідність її охорони виникли з появою держави. Необхідність забезпечення інформаційної безпеки тільки виникла в 21 столітті і набула великого значення. [3, с.143]

Режим охорони державної таємниці нічим не відрізняється від захисту інформації з обмеженим доступом. Іншими словами, відомості, що становлять державну таємницю, та інформація з обмеженим доступом повинні захищатися на одному рівні. Захист цієї інформації є складовою частиною системи захисту інформації. На науковому рівні вказано на недосконалість чинного законодавства про охорону інформаційних ресурсів, яке не дозволяє належним чином врегулювати ці суспільні відносини для забезпечення їх надійної охорони та захисту. Автори вважають, що необхідно запровадити єдині стандарти інформаційної безпеки, які допоможуть захистити державну таємницю.

Окрім зазначених проблем, необхідно також висвітлити інші проблеми, які виникають у сфері правового регулювання охорони державної таємниці в українському механізмі інформаційної безпеки.

Так, наразі немає законодавчого визначення критеріїв віднесення інформації, що підлягає державному захисту, до категорії секретної. Встановлення таких критеріїв на законодавчому рівні дозволить уникнути впливу суб'єктивного чинника на прийняття рішення про віднесення інформації до категорії таємної. Проблемою також має бути відсутність законодавчо встановленого маркування будь-якої таємниці, що підлягає державній охороні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Чердинцев Ю.Г. Адміністративно-правове регулювання режиму державної таємниці в Україні : дис. канд. юрид. наук. Одеса, 2020. 239 с.
2. Вислоцька Т.Ю. Кримінально-правова охорона таємниці в Україні : дис. канд. юрид. наук. Львів, 2017. 275 с.
3. Олійник В.І. Визначення родової належності поняття «державна таємниця». *Право і суспільство*. 2015. № 5. С. 143–148.
4. Божков І.І. Державна таємниця та система її охорони. *Правове, нормативне та метрологічне забезпечення системи захисту інформації в Україні*. 2002. № 4. С. 7–10.

Sukhomlyn Vladyslav Ruslanovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Mohylnyi Oleksandr Serhiyovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

INFORMATION SECURITY & STATE

SECRETS IN NATIONAL SECURITY SYSTEM OF UKRAINE

***Abstract:** the issue of definitions of information security and state secrecy is characterized. The importance of the protection of state secrets in order to ensure the national security of Ukraine has been determined.*

***Keywords:** information, security, secrecy, state secret, national security.*

УДК 34

Щербаков В'ячеслав Олександрович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Науковий керівник:

Карповський Сергій Вікторович

викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

СУТНІСТЬ ОПЕРАТИВНОГО ПОШУКУ

***Анотація:** робота присвячена дослідженню загальних ознак оперативного пошуку, розглянуто документи, які складаються в процесі проведення пошукового заходу та проаналізовано його сутність.*

***Ключові слова:** оперативний пошук, розшукова діяльність, оперативні підрозділи, протиправність.*

Перш за все необхідно наголосити на тому, що оперативний пошук являється початковою організаційно-тактичною формою оперативно-розшукової діяльності, суть якої полягає в системі оперативно-розшукових заходів, які організуються та проводяться оперативними підрозділами з метою виявлення осіб і фактів, що становлять інтерес для органів національної поліції у боротьбі із кримінальною протиправністю.

Важливими ознаками пошуку фактичних даних про кримінальні правопорушення можна вважати:

початковий етап процесу пізнання (оперативний пошук), зумовлений невизначеністю місцезнаходження фактичних даних про кримінальні правопорушення;

мета, яка полягає у виявленні невідомих досі фактів кримінальних правопорушень та осіб, які їх вчинили.

підстави для початку пошуку, якою є припущення (версія) про підготовку чи вчинення кримінального правопорушення за наявності окремих ознак, що вказують на такі діяння або осіб, які готують кримінальне правопорушення, вчиняють його або вже вчинили;

вимоги законодавця щодо вжиття необхідних оперативно-розшукових заходів для попередження, своєчасного виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень;

проведення за певними критеріями пошуку в місцях, де криміногенні процеси мають тенденцію до повторюваності та регулярності [1, с.88].

Процес розкриття кримінальних правопорушень є специфічним і передбачає можливість отримання інформації оперативними підрозділами. Мова йде про діяльність «за фактом», тобто інформація про вчинене кримінальне правопорушення вважається первинною (коли події вже відбулися).

При цьому пошук необхідної інформації здійснюється і за іншим каналом – «від особи», за яким під час здійснення оперативного пошуку серед кримінально активної категорії осіб виявляють тих, хто за своєю поведінкою схильний вчиняти кримінальні протиправні діяння.

Суб'єкт пошуку (оперативний працівник) повинен володіти знаннями про закономірності виникнення (відображення) інформації про кримінальне правопорушення на об'єктах, які визначають та аналізують, вміти логічно моделювати процес вчинення протиправного діяння.

Застосовуючи логіку осіб, котрі вчиняють кримінальні правопорушення, оперативник повинен з'ясувати зміст і характер необхідної інформації, а також їх можливі місця (приховування).

Сутність пошуку можна позиціонувати як ряд завдань у процесі здійснення оперативно-розшукової діяльності. Відповідно до змісту пошуку, а також підстав і досягнутих результатів оперативний працівник (оперативний підрозділ) може виявити, зафіксувати та забезпечити процесуальне вилучення документів.

Під час пошуку можуть бути складені документи, що підтверджують здійснення конкретних заходів, відображають їх ефективність та описують обставини здійснення [2, с.173].

З-поміж іншого зазначу про те, що підтверджуючи ефективність тих чи інших заходів, оперуповноважений може надати: звіт із викладенням результатів своїх усних опитувань, письмова фіксація яких на той час була обтяжливою або неможливою, довідку про вивчення документів організації чи підприємства за певний період із зазначенням пропозицій про те, як і коли згодом отримати інформацію з цього джерела процесуальним шляхом, а також інші відомості та документи.

Фактичні дані, отримані в процесі пошуку, відображаються у рапортах та поясненнях.. Їх фіксація є засобом збереження та забезпечення подальшого збору з метою ідентифікації розшукуваних об'єктів [3, с.155].

Тобто проведення оперативного пошуку передбачає ведення відповідного діловодства на основі відображення результатів пошуку в документованих відомостях, збирання та оцінки додаткової інформації.

Отже, суть оперативного пошуку полягає в тому, що встановлення осіб і фактів, що становлять оперативний інтерес, відбувається за заздальгідь невстановленими та індивідуально невстановленими ознаками, оскільки оперативні працівники не володіють певною, заздальгідь визначеною інформацією про об'єкт оперативного пошуку.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Оперативно-розшукова діяльність у виявленні та розслідуванні злочинів: теорія, історія і сучасна практика : навч.-метод. посібник / О. О. Подобний. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 258 с.
2. Подобний О. О. Значення оперативного пошуку в оперативно-розшуковій діяльності та у досудовому розслідуванні. Юридичний вісник. 2017. № 1. С. 171–175.
3. Шаповалов О. О. Поняття та суть оперативного пошуку. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. №2, 2017. С. 149-159.

Shcherbakov Viacheslav Oleksandrovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Scientific advisor:

Karpovskyi Serhii Viktorovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

THE ESSENCE OF OPERATIONAL SEARCH

***Abstract:** the paper is devoted to the study of general features of an operational search, the documents that are compiled in the process of conducting a search event are considered and its essence is analyzed.*

***Keywords:** operational search, investigative activity, operational units, illegality.*

УДК 34

Щербаков В'ячеслав Олександрович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Лозовий Андрій Андрійович

здобувач вищої освіти III курсу

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

Науковий керівник:

Олексенко Володимир Григорович

підполковник поліції

старший викладач кафедри

оперативно-розшукової діяльності

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Україна, Дніпро)

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЩОДО НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ПРОВЕДЕННЯ ОПЕРАТИВНОЇ ЗАКУПКИ

***Анотація:** у роботі розглянуто основні нормативно-правові питання та проблеми щодо проведення оперативної закупівлі та проаналізовано основні речі з метою яких здійснюється закупка.*

***Ключові слова:** оперативна закупка, прокурор, наркотичні засоби, негласні розшукові дії.*

На сьогоднішній день, в умовах нестабільної політичної ситуації в країні, збройного конфлікту на всій території України, рівень злочинності з кожним роком зростає все більше, наслідком чого є значне погіршення криміногенної обстановки.

Низький рівень життя та соціального розвитку громадян призводить до того, що люди мають на меті отримання грошей у будь-який спосіб, не виключаючи і злочинний прибуток, шляхом збуту заборонених для обігу товарів, речовин та предметів, у тому числі заборонених для обігу, таких як наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги та прекурсори.

Нелегальне розповсюдження наркотиків охоплює все більше широкі кола нашого суспільства і становить значну загрозу розвитку та добробуту нації. Зростання рівня злочинності, високий рівень смертності, трагедії сімей та зруйновані людські долі все це лише частина бід, що супутні цьому явищу [1, ст.72].

Всі ці фактори зумовлюють покращення роботи правоохоронних органів з метою розкриття, припинення та попередження таких злочинів. Звісно, протидія злочинності – це трудомісткий та складний процес, який потребує достатньої кількості засобів та методів для ефективного досягнення поставлених цілей. Так, під час досудового розслідування поліція використовує слідчі розшукові дії, різновидом яких є негласні слідчі розшукові дії (далі - НСРД). Одним з дієвих видів яких є оперативна закупка, яка в рамках кримінального провадження є контролем за вчиненням таких злочинів.

Перш за все, необхідно зазначити, що ж саме являє собою оперативна закупка. Виходячи з положень п. 2 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» слід дійти висновку, що це оперативно-розшуковий захід, пов'язаний з негласним придбанням товарів, предметів та речовин, у тому числі заборонених для обігу, у фізичних

та юридичних осіб незалежно від форми власності, що проводиться з метою виявлення та документування фактів злочинних діянь [2].

Але попри простоту та зрозумілість такого визначення поняття, все ж таки було б доцільним дещо конкретизувати його. Уточненню підлягають предмети та речовини, які є обмеженими або забороненими для обігу. Це пояснюється, насамперед організаційними заходами під час закупки, які дещо відрізняються один від одного в залежності від предмету [3 ст. 132].

Варто також зазначити, що найрозповсюдженим предметом оперативної закупки, на думку співробітників є наркотичні засоби, психотропні речовини та прекурсори. А в останні роки, внаслідок бойових дій на території нашої країни значний відсоток також становлять зброя та боєприпаси.

Нагальною проблемою є також постійна зміна законодавства України, в якому нерідко зустрічається велика кількість правових колізій. Звісно, прогалини в нормативно-правових актах ускладнюють роботу правоохоронних органів та полегшують злочинцям вчинення їхніх протиправних діянь.

Варто зазначити, що норми Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), які закріплюють роль участі прокурора у здійсненні такої НСРД як оперативна закупка, дещо відрізняються від положень, визначених Наказом Генерального прокурора України від 03.12.2012 №4/1гн «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність».

Так, норми КПК України зазначають, що рішення про проведення цієї НСРД приймає прокурор [4], проте Наказ передбачає право прокурора лише на погодження клопотання про проведення оперативної закупки [5].

Вищезазначені прогалини законодавства є вагомою проблемою під час документування правоохоронними органами наркозлочинів шляхом проведення вказаного заходу, як наслідок може стати визнання доказів,

отриманих за допомогою оперативної закупки недопустимими, а дії суб'єктів оперативно-розшукової діяльності незаконними.

Отже, аналізуючи вищезазначений матеріал, законодавство України та праці вчених, можна зробити висновок, що проведення негласних слідчих розшукових дій, одною з яких є оперативна закупка є необхідним елементом під час здійснення досудового розслідування правоохоронними органами. На сьогоднішній день в чинних нормативно-правових актах існує достатня кількість прогалин, що потребує подальшого дослідження та удосконалення для ефективного здійснення розслідування, припинення та попередження злочинів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Олексенко В.Г. Сучасні вимоги щодо дій працівників кримінальної поліції під час виявлення наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів / В.Г. Олексенко // Оперативно-розшукова діяльність Національної поліції: проблеми теорії та практики: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 8 листопада 2019 р.): У 2-х ч. - Ч. 1. - Дніпро: ДДУВС, 2019. – С. 72-74
2. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність»: від 18.02.1992 р., №2135-ХІІ. – Станом на 15. 06. 2022р.. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, №22, ст. 303.
3. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (дата звернення 02.10.2022 року)
4. Кіцул А. Оперативна закупівля у боротьбі зі злочинністю у сфері наркобізнесу / Кіцул А., Карауш Д. // Вісник Львівського університету внутрішніх справ. – 2015. - №3. – с. 132-136.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. : станом на 01 жовтня 2022 р. // Відомості Верховної Ради України, 2013, № 9-10, №11-12, №13, ст. 88.
6. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення 02.10.2022 року)
7. Наказ Генерального прокурора України від 03.12.2012 №4/1гн «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність». – Станом на 13 листопада 2013 року.

Shcherbakov Viacheslav Oleksandrovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Lozoviy Andrii Andriyovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Ukraine, Dnipro)

Scientific advisor:

Oleksenko Volodymyr Hryhorovych

Dnipropetrovsk State University of Internal affairs

(Ukraine, Dnipro)

**PROBLEM ISSUES REGARDING REGULATORY
& LEGAL PRINCIPLES OF OPERATIONAL PURCHASE**

***Abstract:** the paper examines the main regulatory and legal issues and problems related to operational procurement and analyzes the main things for which the procurement is carried out.*

***Keywords:** operational procurement, prosecutor, narcotics, undercover investigative actions.*

ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ ТА СТРІЛЯНИНА (FIREARMS & SHOOTING)

УДК 623.55

Гнідаш Віктор Володимирович

курсант 3 курсу

ННППФПНП

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Зеленський Євген Сергійович

викладач кафедри

тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

УДОСКОНАЛЕННЯ ВИВЧЕННЯ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ

***Анотація:** в даній роботі здійснюється аналіз методів удосконалення навичок вогневої підготовки особовим складом Національної поліції України, пропонуються ефективні методи поліпшення вмінь.*

***Ключові слова:** вогнева підготовка, навчання, служба, особовий склад.*

Вогнева підготовка, як вид професійно-службової та фізичної підготовки в системі органів внутрішніх справ, знаходиться в аспекті особливого становища в питаннях сприйняття і навчання даному виду діяльності слухачів відомчих навчальних закладів МВС. Даний підхід в питаннях особливостей в навчанні, пов'язаний в першу чергу з самим фактором поводження з вогнепальною зброєю [1].

Виклад матеріалу: для ефективного виконання своїх обов'язків та задач, поліцейські повинні мати та постійно підтримувати високий рівень знань та умінь у сферах фізичної, вогневої та тактико-спеціальної підготовки, а також володіти психологічною готовністю до непередбачуваних ситуацій під час несення служби.

Існує ряд об'єктивних проблем, які впливають на рівень підготовки поліцейських, наприклад, стрілецькі тири, у багатьох випадках потребують укомплектування сучасним обладнанням. У цих приміщеннях неможливо створити потрібні умови, які будуть наближати їх до більш реальної та небезпечної обстановки, яка потребуватиме миттєвого вирішення та створення логічного висновку у питанні рішення різнобічних проблем, які спікатимуть правоохоронців під час несення служби [4].

Також спостерігається недостатній рівень психологічної підготовки поліцейських до дій в екстремальних ситуаціях, відсутність належної психоемоційної стійкості при виникненні та вирішенні конфліктів під час припинення правопорушення, при затриманні правопорушників із застосуванням вогнепальної зброї тощо. Потребує удосконалення й стан організації подальшого психологічного супроводження правоохоронців щодо їх індивідуальної підтримки під час несення ними служби, котру повинні надавати підрозділи психологічного забезпечення ГУ НП в областях [3].

Проблеми вогневої підготовки слухачів, курсантів, співробітників органів внутрішніх справ стали найбільш актуальними в сучасних умовах. Вогнева підготовка розглядається як педагогічна система, процес, вид педагогічної діяльності, заснована на педагогічних закономірностях і принципах, наповнена особливим змістом, організаційними формами, ефективними методами, цілеспрямованими прийомами і засобами, наближеними до реальних умов професійної діяльності.

Таким чином, в якості оптимізації існуючої навчальної матеріально-технічної бази і поліпшення вогневої підготовленості військовослужбовців в ближньому вогневому бою пропонується наступне:

1) для формування у особового складу реального сприйняття цілей, імітують дії «противника» в ході ближнього вогневого бою і необхідності точності ведення вогню на навчальному місці з розвідки цілей наглядом використовувати частково вкриті і спеціальні мішені, дати практику особовому складу в стрільбі по таким мішенях спочатку кожного періоду навчання;

2) переобладнати і вдосконалити військові стрільбища, вогневі містечка і навчальні поля з урахуванням навчання військовослужбовців застосуванню стрілецької зброї в умовах населених пунктів; переобладнати підйомні пристрої рухомих цілей на розвороті, що дозволить імітувати пересувається на поле бою «противника»;

3) створити необхідні макети будівель і їх елементи, комунікації, збірно-розбірні укриття, навчальне обладнання для навчання особового складу в розглянутих умовах;

4) ефективніше використовувати кошти імітації умов бойової дійсності і широко застосовувати їх в ході навчання застосуванню стрілецької зброї [4].

Дані методики є універсальним фундаментом для їх майбутньої модернізації та внесення нових елементів в систему вогневої підготовки. Важливо відзначити, що основним джерелом для проведення даної науково-дослідної роботи, крім навчально-наукової літератури та нормативно-правових актів МВС, є особистий досвід і спостереження автора даної роботи протягом довгого періоду служби в територіальних НП і за період викладацької діяльності на базі МВС.

В ході тактико-вогневої підготовки, з метою підвищення навченості особового складу підрозділів діям в ближньому вогневому бою, необхідно навчати тактичних прийомів дій рухливими бойовими групами і ефективному застосуванню при цьому стрілецької зброї.

Відпрацювання бойових прийомів проводиться груповим і потоковим методами або у вигляді навчальних сутичок за завданнями керівника заняття з бойового хортингу. Одним із дієвих засобів фізичного та морально-етичного виховання патріотичної і фізично підготовленої молоді є бойовий хортинг, який сприяє вихованню особистості з високою внутрішньою культурою та гармонійному формуванню фізичного апарату дитини [1].

Саме ці організації здатні успішно реалізовувати інтереси держави, суспільства і бізнесу, оскільки в їх компетенцію потрапляє і великий спорт, і масовий спорт, а також спеціальні напрями спорту та спортивно-оздоровчі програми бойового хортингу [3].

Отже, вогнева підготовка протягом усього терміну служби проводиться в основному на рівні початкової підготовки. Навчання і вдосконалення у стрільбі з нестандартних положень, практично, не проводиться.

Численні наукові роботи медиків, військових і спортивних фахівців вказують на те, що при освоєнні складного прикладного рухової навички, пов'язаного зі зміною положення голови і тіла в просторі, значну роль відіграє стан вестибулярного апарату.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 року № 580-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
2. Статистичні дані наведені у програмі «Подобиці тижня» // Телеканал «Інтер» [Електронний ресурс]. – 28.02.2016.
3. Высокая подготовка полиции – безопасность в городе [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kp.ua/odessa/530966-vysokaia-podhotovka-polytsyy-bezopasnost-v-horode>.

4. Про затвердження Курсу стрільб із стрілецької зброї для рядового та начальницького складу органів внутрішніх справ України та норм витрат боєприпасів МВС, ГУМВС, УМВС, відомчими навчальними закладами : наказ МВС України від 7 вересня 2011 року № 658.

Hnidash Viktor Volodymyrovych

3rd year cadet

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor:

Zelenskyi Yevgeny Serhiyovych

teacher of the department

tactical and special training

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Dnipro, Ukraine)

IMPROVING STUDY OF FIRE TRAINING

***Abstract:** this paper analyzes the methods of improving the fire training skills of the personnel of the National Police of Ukraine, offers effective methods of improving skills.*

***Keywords:** fire training, training, service, personnel.*

УДК 340

Городовиков Олександр Олегович

курсант

Навчально-наукового інституту права та

підготовки фахівців

для підрозділів Національної поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Зеленський Євгеній Сергійович

старший викладач кафедри ТСП ДДУВС

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

**ОЧІКУВАННЯ ПОСТРІЛУ ЯК НЕГАТИВНИЙ
ФАКТОР У ВОГНЕВІЙ ПІДГОТОВЦІ
СЛУХАЧІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ**

Анотація: в роботі ми вивчаємо навички виконання пострілу працівниками Національної поліції України та чинники які на це впливають, а також шляхи їх подолання.

Ключові слова: зброя, стрільба, постріл.

Навчання стрільбі з бойового ручної стрілецької зброї курсантів відомчих вузів є невід'ємною частиною їхньої бойової підготовки. Оскільки співробітникам відділів охорони, відділів з конвоювання необхідно нести службу зі зброєю, то до рівня їхньої вогневої підготовки пред'являються високі вимоги.

Сам процес виробництва пострілу є складною координаційною діяльністю [3], а процес навчання містить ряд особливостей, які ускладнюють освоєння цієї дисципліни.

Серед таких особливостей знаходиться сама фізика процесу виробництва пострілу і та зворотна зв'язок, який відчуває стрілець: гучний звук пострілу та віддача зброї. Разом з тим, що результати стрілянини оцінюються викладачем, вищеописані чинники створюють стресову ситуацію, яка, укорінившись у підсвідомості курсанта-стрілка, що призводить до систематичних незадовільних результатів стрілянини [1].

Помилка при стрільбі - «очікування пострілу» - відома досить тривалий час, та її вивченню та способам боротьби з нею присвячено багато робіт. У процесі підготовки кваліфікованого стрільця слід враховувати його психофізичну сферу. Н. А. Полянін та Є. В. Пінтяшин [4] зазначають, що на техніку стрілянини надають негативний вплив фізіологічні та психологічні бар'єри.

На їхню думку, психологічне стан курсанта-стрілка, що характеризується такими проявами, як стрес, страх і розгубленість, продукують фізіологічні бар'єри, що блокують і без того не повністю сформовані моторні здібності, необхідні для суворого дотримання техніки стрілянини, що призводить до незадовільних результатів стрілянини.

Для формування раціонального стану стрілка автори пропонують скористатися методом ідеомоторного (аутогенного) тренування. Основними прийомами цього методу є такі: самопереконання, самопідбадьорення, самонаказ, самозаспокоєння та інші прийоми самонавіювання.

Вплив психологічного стану (емоційний, мотиваційний, вольове, стан організованості свідомості) на результати стрілянини досліджував І. С. Абазов. В процесі навчання він виявив [1] важливість обліку емоційного стану стрільця, що знаходиться на вогневому рубежі. Тому одним із важливих напрямів роботи

викладача вогневої підготовки є виявлення схильності до будь-якого психічного стану для вибору найбільш ефективного методу його навчання.

Проте сам автор наголошує, що емоційний стан на вогневому рубежі може змінюватись досить швидко.

Для управління психічним станом курсанта І. С. Абазов пропонує викладачам вогневий підготовки з'ясувати рівень психологічної підготовленості кожного курсанта і використовувати ці знання як базис для визначення способів впливу на учнів з урахуванням їх особистісних показників.

Крім того, на думку автора, викладач вогневої підготовки має знати та враховувати при проведенні занять такі зовнішні прояви психічного стану, як зміна міміки, ходи, інтонації, почервоніння шкірних покривів та ін.

Як спосіб поліпшення психічного стану стрілка І. С. Абазов також пропонує аутогенне тренування.

Вивчення психологічної підготовленості учнів може справити істотну допомогу у виборі методів навчання. Проте проводити подібні дослідження викладачеві вогневої підготовки, на нашу думку, немає ніякої потреби, оскільки курсанти відомчих вузів регулярно проходять психологічне обстеження службою. За реалізації індивідуалізованого навчання з урахуванням особистісних характеристик необхідно налагодити механізм взаємодії кафедр, що займаються вогневою підготовкою учнів, та внутрішньовузівських психологічних служб. О. С. Баландін, А. С. Нерубенко та ін [3] наводять ще одне поняття помилки "очікування пострілу" - "самооборонний рефлекс". Автори зазначають, що ігнорування цього рефлексу надалі призведе до неефективної стрільби курсанта.

А. А. Якоб [8] відносить очікування пострілу до дезорганізуючих факторів, що викликають звуження свідомості, погіршення уваги та рухових функцій. Однією з причин виникнення даного фактора автор вважає рівень тривожності як характеристику особистості курсанта.

Для зміни свого психічного стану рекомендується курсантам опанувати методики аутотренінгу; самогіпнозу; уявного програвання складних ситуацій; самонавіювання; медитації.

Ефективність додаткової психічної підготовки підтримує В. В. Фарбей [3] за результатами проведеного ним педагогічного експерименту. Суть експерименту полягала в оцінці рівня підготовленості спортсменів у залежності від обсягу часу, що відводиться на психологічну підготовку.

В. В. Фарбей також зазначає, що ця підготовка не лише покращила спортивні показники піддослідних, але й справила сприятливий вплив на рівень розвитку особистісних аспектів.

Психологічна підготовка значно складніша у освоєнні. Вона вимагає від курстанта високого рівня самодисципліни, а від викладача - вміння визначати тип особи курсанту, його поточне емоційний стан та вміння застосовувати різні психотехніки для корекції цього стану у того, хто навчається. На підставі викладеного видається доцільним включити у тематичні плани дисциплін, вкладених у формування навичок стрільянини, розділи, присвячені психологічній підготовки учнів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

- Юрьев А. А. Кульова спортивна стрільба. Психологія стрілка. 2000. С. 149–150.
- Вайнштейн Л. М. Психічний стан стрілка під час стрільби і можливі шляхи подолання шкідливих стрілкових рефлексів. Стрілок і тренер. 2005. С. 55–56.
- Банах С. М. Оптимальні часові параметри та раціональна техніка виконання швидкісних спортивно-прикладних стрілецьких вправ з пістолета: Методичні рекомендації. Львів: ЛьвДУВС, 2006. С. 35.
- Жилина М. О. Про техніку швидкої стрільби з пістолетів. 2010. С. 155–156.

Gorodovikov Oleksandr Olehovych

cadet

Educational and Research Institute of Law and
training of specialists for the units of the National Police
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor

Zelensky Evgeniy Sergeyeovich

Senior Lecturer

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

**EXPECTATION OF SHOT AS NEGATIVE FACTOR
IN FIRE TRAINING OF PATROL POLICE STUDENTS**

Abstract: in this paper we study the skills of shooting by the National Police of Ukraine and the factors that affect it, as well as ways to overcome them.

Keywords: weapon, shooting, shot.

УДК 623.55

Шостак Андрій Романович

курсант 3-го курсу Навчально-наукового інституту з
права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Зеленський Євген Сергійович

викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

**ЗАСТОСУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ
ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В УМОВАХ
НЕДОСТАТНЬОЇ ВИДИМОСТІ**

***Анотація:** в роботі висвітлені проблемні питання застосування вогнепальної зброї в умовах поганої видимості, та шляхи їх вирішення. Розглянуті приклади стрільби з одночасним використанням ручних ліхтариків.*

***Ключові слова:** застосування вогнепальної зброї, недостатня видимість, поліція, тактичні основи.*

Для виконання обов'язків покладених на Національну поліцію та забезпечення особистої безпеки поліцейським час від часу доводиться застосовувати та використовувати вогнепальну зброю [1]. Так склалося що це не завжди відбувається за сприятливих зовнішніх чинників, одним з яких є освітлення.

За даними статистики МВС України, злочини насильницького характеру переважно відбуваються в темну пору доби, через що поліцейським доводиться застосовувати зброю в умовах недостатньої видимості. Це означає, що тактика дій в умовах недостатнього освітлення потребує особливо ретельного розгляду і подальшого відпрацювання на практиці. Правопорушники використовують темну пору доби щоб дезорієнтувати правоохоронців щодо свого знаходження та плану дій, приховати сліди злочину та створити психологічний вплив на оточуючих [2]. Не зважаючи на це, уміле використання особливостей даної обстановки дозволить поліцейським непомітно оточити місце події, неочікувано наблизитися до зловмисника, збити його з пантелику стосовно обраної тактики дій та зекономити власні сили.

Для початку, класифікуємо види обстановки в умовах недостатнього освітлення: 1) робота в умовах недостатньої яскравості освітлення; 2) робота в умовах відсутності будь-яких джерел освітлення; 3) робота в умовах обмеженої видимості, коли поліцейський може користуватися переносними джерелами освітлення [3]. При виконанні повноважень в даного роду умовах працівникам поліції рекомендується застосовувати одну з наступних методик: постійне освітлення (допит осіб, запис інформації, пошук доказів); імпульсне освітлення (огляд підозрілих зон, перевірка зон перед чи після зміни розташування, вказування напарникам напрямку руху або зон підвищеної небезпеки); відмова від освітлення (оточення території, переміщення на відкритій ділянці простору, рух у місцях найбільш вірогідного відкриття вогню супротивником). Найефективнішою і водночас найскладнішою методикою є використання ручного ліхтарика, при цьому особливу увагу необхідно звернути на спосіб його утримання.

Усього існує близько десяти способів одночасного утримання пістолета і тактичного ліхтарика, які для зручності ми пропонуємо розподілити на дві групи, в залежності від розташування кнопки вмикання:

I. кнопка вмикання знаходиться збоку: ліхтар утримується слабшою рукою паралельно затвору пістолета, а кнопка вмикання натискається великим пальцем цієї руки. (Приклади утримання: Sharpman – зап'ястя торкаються одне одного; Аyoob – великі пальці обох рук торкаються один одного, Harries – кисті рук перехрещуються, тильні частини долонь торкаються одна одною) [4].

II. кнопка вмикання знаходиться з тильної сторони (Приклади утримання: Rogers/Surefire – ліхтарик знаходиться між вказівним та середнім пальцем, FBI – ліхтарик утримується у відведеній в сторону та вверх слабшій руці, Neck – ліхтарик утримується біля шиї або голови). Найефективнішим і найбезпечнішим способом, на нашу думку, є FBI, який гарантує дезорієнтацію правопорушника та забезпечує можливість освітлення зверху. Основним його недоліком є складність для засвоєння [4].

У висновку, пропонуємо працівникам Національної поліції не сподіватися лише на технічні засоби освітлення, які є високовартісними та недоступними для більшості. Натомість радимо звернути увагу на відпрацювання тактики дій із застосуванням ручного ліхтарика. При виконанні повноважень в умовах недостатнього освітлення, радимо поліцейським дотримуватися елементарних принципів роботи: не вмикати ліхтар або світло у приміщенні без необхідності; для дезорієнтації правопорушника тримати ліхтар на відстані від себе; не сліпити потоком світла себе/напарників; уникати направлення світлового потоку на себе чи напарників; уникати будь-якого шуму при пересуванні, виконанні маніпуляцій зі зброєю/спорядженням, спілкуванні з напарниками. Що стосується обрання способу утримання ліхтарика, в першу чергу керуйтеся правилами безпеки, і лише потім звертайте увагу на зручність.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Закон України «Про Національну поліцію» // Відомості Верховної Ради України, від 2 липня 2015 року № 580- VII
2. Логачов М.Г. Психологічна підготовка особового складу спеціальних підрозділів ОВС до дій в екстремальних умовах: Автореф. дис. канд. психол. наук: Х., 2001. 16.
3. Діденко, С. В. "Правила використання зброї працівниками поліції." науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. 2018. с. 176.
4. Луценко І. С., Бальва А. Ф. Нестандартні шляхи вдосконалення рівня вогневої підготовки працівників правоохоронних органів // Актуальні питання забезпечення службово-бойової діяльності правоохоронних органів та військових формувань : матеріали регіон. круглого столу 2. С. 30–33.

Shostak Andriy Romanovich

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor:

Zelensky Evgen sergiyovich

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

APPLICATION & USE OF FIREARMS IN CONDITIONS OF BAD VISIBILITY

***Abstract:** the paper highlights problematic issues of using firearms in conditions of poor visibility, and ways to solve them. Considered examples of shooting with the simultaneous use of hand flashlights.*

***Keywords:** use of firearms, insufficient visibility, police, tactical basics.*

ЛІНГВІСТИКА (LINGUISTICS)

УДК 811.111

Старіков Іван Віталійович

курсант 3-го курсу

факультету підготовки

фахівців для підрозділів

кримінальної поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Декусар Ганна Геннадіївна

старший викладач кафедри

українознавства та іноземних мов

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

(Дніпро, Україна)

СПОСОБИ ВИВЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ З КУРСАНТАМИ

***Анотація:** дана наукова робота визначає дієві способи вивчення професійної англійської на заняттях з курсантами. Визначає найпоширеніші теми для загального вивчення як для працівників поліції.*

***Ключові слова:** англійська мова, поліцейський, іноземні мови, мова.*

Постановка проблеми. Знання іноземної мови сьогодні є невід'ємним показником професійної компетентності сучасного спеціаліста будь-якого профілю. Прагнення до практичного володіння мови зростають, у міру зростання

освітньої міграції, розвиваються масштаби професійної мобільності, масового туризму. Але протягом навчального періоду курсанти зазвичай не мають мотивації до навчання мови, і можливі перспективи його використання у майбутній професійній діяльності для них поки що незрозумілі.

Продуктивна публікація та вивчення іноземної мови залежать від таких впливових факторів, як розуміння важливості позитиву вивчення та необхідності знання іноземної мови. Мотивація вивчення іноземної мови є надзвичайно ефективною характеристикою, яка може полегшити процес навчання. Значною основою для створення мотивації та позитивного оновлення вивчення іноземної мови є соціально-освітня модель володіння іноземною мовою[1 с.7].

Предмет «Іноземна мова» як один навчальних дисциплін Державного освітнього стандарту має значні можливості для формування умов особистого, професійного, культурного розвитку майбутнього правоохоронця. У процесі навчання іноземні мови створюють умови для формування майбутнього спеціаліста, який володіє іноземною мовою у повсякденному, загальнокультурному житті. Курсантам потрібна англійська адже вони працюють у сфері юриспруденції. Крім того, вони повинні володіти навичками перекладу та складання різних юридичних документів, які вимагають від них знання граматики та юридичної термінології англійської мови. Саме поліція найчастіше спілкується з носіями англійської мови і тому повинні знати мову не гірше за військову техніку та зброю, щоб бути в змозі допомогти у будь –якій ситуації[2 с.25].

На уроках англійської мови курсанти вивчають теми професійної спрямованості: «Професія - правоохоронні органи», «Пошук», «Отримання інформації», «Етапи розслідування», «Види доказів», «Огляд». Основними дидактичними матеріалами є професійно орієнтовані юридичні тексти та блоки завдань до них, що відображають професійний та соціальний контекст працівника поліції. Однак ставлення студентів вищих навчальних закладів до навчання є одним із важливих аспектів, які можуть покращити їх успіхи[3 с.13].

Завдання викладача, враховуючи всі особливості, не тільки підвищення рівня володіння іноземною мовою курсантів та вдосконалення їхньої комунікативної компетентності, і перш за все подолання страху спілкування іноземною мовою та набуття впевненості у власній можливості. Вирішенням цієї ситуації є підкреслення мотиваційної сфери особистості, яка виступає і як джерело діяльності, і як система ініціаторів навчальної діяльності, і як особлива сфера, що охоплює потреби, мотиви, цілі, інтереси в їх складній взаємодія. Використання англійської мови також в інструментальних цілях посилює мотивацію до її вивчення. Результати дослідження показують, що курсанти вважають англійську мовою майбутнього молодого покоління, мовою, навички якої відкривають широкі перспективи[4 с.7].

Отже, мова в сучасному світі служить не лише інструментом спілкування, а й засобом пізнання. У вищій школі іноземна мова є насамперед органічним та обов'язковим компонентом професійної підготовки майбутніх правоохоронців. Курсанти повинні вивчати англійську мову, яка включає в себе набір практичних, загальних, розвиваючих, професійно-освітніх компонентів. На мій погляд, один з найефективніших способів підвищення мотивації до вивчення англійської мови мова - це створення умов, в яких курсанти могли б реалізувати знання іноземної мови на практиці, щоб вони були зосереджені на цьому. Викладач повинен враховувати інтереси курсантів та вибирати засоби та форми для задоволення їх мовних потреб у рамках своєї майбутньої професійної діяльності. Вивчення мови в університеті може бути ефективним, якщо це має професійну спрямованість.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

5. Божович Л. І. Проблема розвитку мотиваційної сфери дитини / Л. І. Божович. – М.: Педагогіка, 1972. – С. 7–44.

6. Ананьєв Б. Г. Людина як предмет пізнання / Б. Г. Ананьєв. – СПб.: Пітер, 2002. – 288 с.
7. Асєєв В. Г. Мотивація поведінки і формування особистості / В. Г. Асєєв. – М.: Думка, 1976. – 157 с.
8. Буланов Д. С. Роль інноваційних технологій в навчанні іноземної мови у вищій школі / Д. С. Буланов _ журнал «Концепт». – 2017. – Т. 19. – С. 7–10 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://e-koncept.ru/2017/770394.htm>.

Starikov Ivan Vitaliyovych

Dnipropetrovsk state university
of internal affairs
(Dnipro, Ukraine)

Scientific advisor:

Dekusar Hanna Gennadijevna
Dnipropetrovsk state university
of internal affairs
(Dnipro, Ukraine)

WAYS TO STUDY PROFESSIONAL ENGLISH AT ENGLISH CLASSES WITH CADETS

***Abstract:** this scientific work defines effective methods of learning professional English in classes with cadets. Identifies the most common topics for general study as for police officers.*

***Keywords:** english language, policeman, foreign languages, language.*

ПСИХОЛОГІЯ (PSYCHOLOGY)

УДК 316.6

Расторгуєв Нікіта Олегович

курсант СР-042 ННІП та ФПФПНП

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

Науковий керівник:

Карпенко Олександр Миколайович

капітан поліції,

старший викладач кафедри вогневої підготовки,

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
(Дніпро, Україна)

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАСЕЛЕННЯ, ЗОКРЕМА ЗРОСТАННЯ ДІТЕЙ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

***Анотація:** в тезі розглянуто основні питання щодо психологічних особливостей населення на окупованих територіях, можливі наслідки та джерела психологічної підтримки.*

***Ключові слова:** психологічні особливості, психологічна підтримка, окуповані території.*

Почнемо з того, що окупація означає захоплення частини країни збройні сили іншої країни. Під час окупації територія держави перебуває під контролем ворога, а її представники прагнуть утвердитися як офіційна влада. Вони намагаються завоювати підтримку та довіру місцевого населення та тримати його у незнанні.

Окупація зазвичай супроводжується інтенсивною пропагандою, підбурюванням до зрадницьких вчинків та насильством щодо жителів

окупованої території, широкими репресіями проти мирного населення та зростанням злочинності.

Хоча Україна стійко захищає свою землю і дає відсіч окупантам на всій лінії фронту, наша держава все одно тимчасово втрачає контроль над частиною своїх територій, але громадяни України чинять на цій території організований опір, що ставить їх життя під небезпеку [1].

З приходом окупантів зруйнувалася вся соціальна функція захисту дитини і виникла ситуація загрози дитинству як явищу життя. Дитина народжується зовсім безпорадною та для здобуття необхідних для виживання фізичних і психічних сил потребує допомоги від громадян і держави. У зв'язку з цим у суспільстві створено численні організації з обслуговування дитинства: школи, дошкільні та позашкільні заклади, дитячі лікарні, відповідні розділи науки (дитяча медицина, дитяча психологія тощо), законодавчі акти тощо. Дитинство стало відносно самостійною сферою у житті, своєрідною державою у державі.

Найважчі наслідки під час воєнного стану в Україні проявляються у соціально-психологічній атмосфері: реальні загрози смерті, особливо, коли діти можуть побачити жорстоке поводження з боку окупантів. Подібні сцени наводять жах на тривалий час, створюють обстановку напруги, стресу.

Але люди знайшли спосіб вижити – вони згуртувалися і тримають віру в перемогу української армії. Такої дружби та солідарності, породжених духом українського населення в умовах окупації вистачає для подолання багатьох психологічних перешкод [2].

Також великий вплив на розвиток дітей становить втрата класичного розуміння гри. Психологи знають, що з усіх факторів психічного розвитку дитини гра є найпотужнішим засобом. Часто в окупації діти іграшки замінюють життєво небезпечними військовими предметами – кулі, гранати, снаряди, міни тощо. Скільки важких травм можуть отримати підлітки, які будуть грати з військовими іграшками. Майже повна втрата інституту дитинства на окупованій території

загрожує важкими незворотними наслідками для особистості дитини, що розвивається. [3]

Підсумовуючи, населення, яке перебуває на окупованих територіях піддається щоденному стресу, діти втрачають можливість емоційного збагачення та психологічного набуття моральних якостей, засвоєння традицій та звичаїв народу. Але не варто забувати і про те, що підтримує наших співвітчизників, а саме могутнім двигуном психологічної підтримки є загальна думка про нашу перемогу у війні. Цю істину постійно повторюють і старі, і молоді. Окремі вибрики іншої думки відразу жорстоко придушуються. То ж джерелом психологічної підтримки є національна єдність, згуртованість та віра у силу свого народу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Васютинський В. О. Особливості свідомості мешканців тимчасово окупованих територій Донбасу / В. О. Васютинський // Інтеграційні можливості сучасної психології та шляхи її розвитку: теорія і практика : матеріали II Всеукр. наук. практ. конф. (18-19 жовтня 2018 року, м. Запоріжжя) / Запоріз. нац. ун-т. Запоріжжя, 2018. С. 38–39.
2. Лич, Оксана Миколаївна, Євгенія Невідомська. "Арт-терапія як метод роботи з посттравматичним стресовим розладом у жителів окупованих територій." 2019.
3. Іщук, О. В., О. А. Лукасевич. "Соціально-психологічні особливості адаптації внутрішньо переміщених осіб з тимчасово окупованих територій України." Проблеми сучасної психології 1 2019. с. 53-59.

Rastorhuiev Nikita Olegovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Dnipro, Ukraine)

Karpenko Oleksandr Mykolayovych

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

(Dnipro, Ukraine)

**PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS
OF POPULATION, IN PARTICULAR GROWTH
OF CHILDREN IN OCCUPIED TERRITORIES**

***Abstract:** the thesis examines the main issues related to the psychological characteristics of the population in the occupied territories, possible consequences and sources of psychological support.*

***Keywords:** psychological features, psychological support, occupied territories.*